

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Česká zemědělská univerzita v Praze
**Fakulta životního
prostředí**

Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

OZNÁMENÍ KONCEPCE

dle § 10 písmena c) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí,
ve znění pozdějších předpisů, v rozsahu přílohy č. 7 citovaného zákona

PRAHA
prosinec 2014

©

Objednatel: Ministerstvo životního prostředí

Název dokumentu: Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Druh zprávy: Oznámení koncepce z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví v rozsahu přílohy č. 7 k zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů

Zpracovatel: Fakulta životního prostředí Česká zemědělská univerzita v Praze

Odpovědný řešitel: Ing. Vladimír Zdražil, Ph.D.

Tým zpracovatele: Ing. Zdeněk Keken, Ph.D.
Mgr. Stanislav Mudra
MUDr. Magdalena Zimová, CSc.

Tato zpráva byla připravena Fakultou životního prostředí ČZU v Praze pro výhradní užití Ministerstvem životního prostředí. Případné použití či šíření tohoto dokumentu, jeho obsahu, byť jen jeho části jakýmkoliv dalším subjektem je možné pouze za současného uvedení následující citace:

Fakulta životního prostředí ČZU v Praze (2014). Oznámení Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje k procesu SEA.

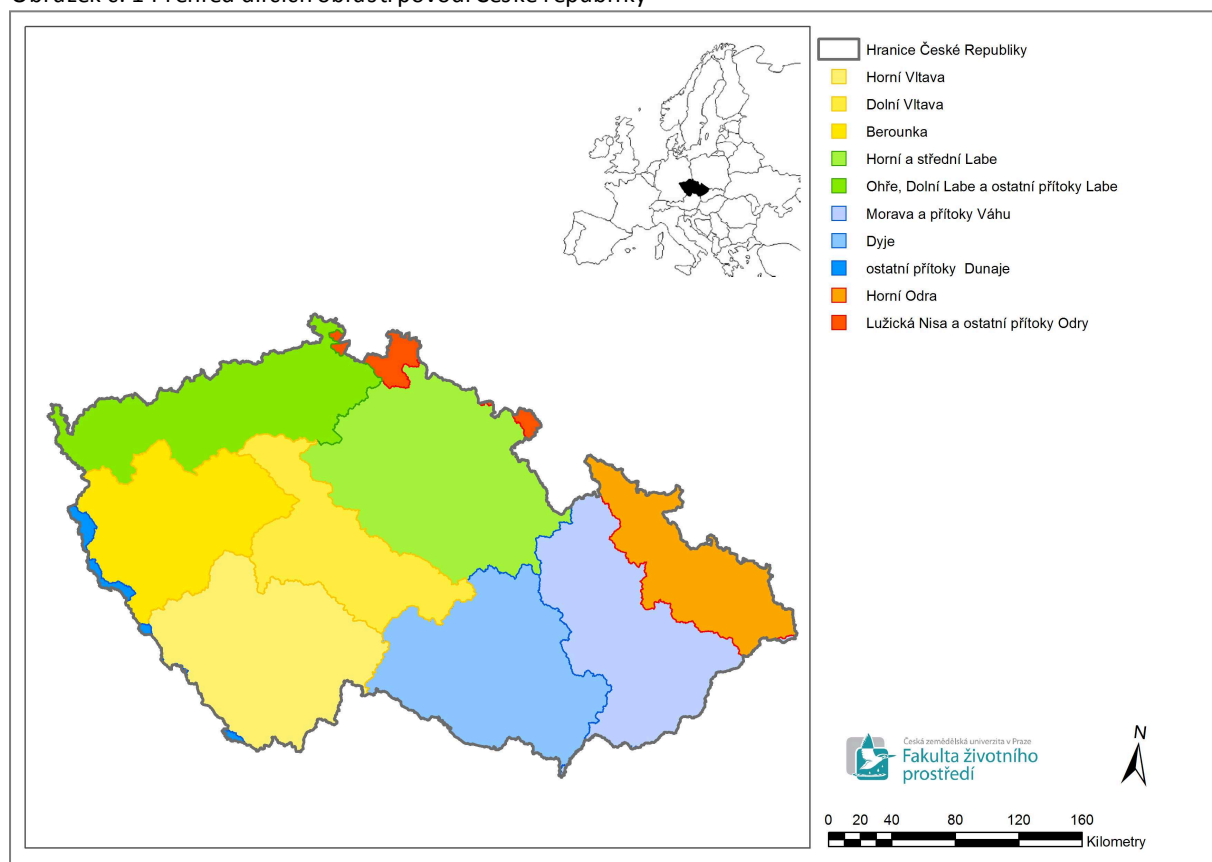
Úvod

Oznámení Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje je vypracováno ve smyslu § 10 písmena c) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění. Předkládané oznámení je zpracováno dle legislativních požadavků v rozsahu přílohy č. 7 k citovanému zákonu a slouží jako základní podklad k získání písemných vyjádření ze strany jednotlivých účastníků procesu SEA. Dále taktéž slouží jako základní podklad k realizaci zjišťovacího řízení podle § 10 písmena d) citovaného zákona.

Příprava plánů pro zvládání povodňových rizik do roku 2015 probíhá ve třech úrovních – pro mezinárodní oblasti povodí (dále jen „mezinárodní PpZPR“), pro národní části mezinárodních oblastí povodí na území České republiky (dále jen „PpZPR“) a v rámci dílčích povodí formou dokumentací pro jednotlivé oblasti s významným povodňovým rizikem. Plány pro zvládání povodňových rizik pořizuje Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství ve spolupráci s příslušnými správci povodí a místně příslušnými krajskými úřady. Plány pro zvládání povodňových rizik stanovují pro oblasti s významným povodňovým rizikem následující cíle:

- zabránění vzniku nového rizika a snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku;
- snížení míry povodňového nebezpečí;
- zvýšení připravenosti obyvatel a odolnost staveb, objektů infrastruktury, hospodářských a jiných aktivit vůči negativním účinkům povodní.

Obrázek č. 1 Přehled dílčích oblastí povodí České republiky

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

OBSAH

ÚVOD	3
SEZNAM ZKRATEK	7
A. ÚDAJE O PŘEDKLADATELI	8
B. ÚDAJE O KONCEPCI	9
1. NÁZEV	9
2. OBSAHOVÉ ZAMĚŘENÍ (OSNOVA)	9
3. CHARAKTER	10
4. ZDŮVODNĚNÍ POTŘEBY POŘÍZENÍ	11
5. ZÁKLADNÍ PRINCIPY A POSTUPY (ETAPY) ŘEŠENÍ	11
6. CÍLE STRATEGIE	13
6.1 CÍLE OCHRANY PŘED POVODNĚMI V PŘEDCHOZÍCH PLÁNOVACÍCH DOKUMENTECH	13
6.2 POPIS CÍLŮ PRO OBDOBÍ PLATNOSTI PLÁNU	14
7. PŘEHLED UVAŽOVANÝCH VARIANT ŘEŠENÍ	15
8. VZTAH K JINÝM KONCEPCÍM A MOŽNOST KUMULACE VLIVU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ S JINÝMI ZÁMĚRY	16
8.1 VAZBY S NÁSLEDUJÍCÍMI KONCEPCEMI	16
8.2 MOŽNOST KUMULACE VLIVU NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ S JINÝMI ZÁMĚRY	19
9. PŘEDPOKLÁDANÝ TERMÍN DOKONČENÍ	19
10. NÁVRHOVÉ OBDOBÍ	19
11. ZPŮSOB SCHVALOVÁNÍ	20
C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ	21
1. VYMEZENÍ DOTČENÉHO ÚZEMÍ	21
2. VÝČET DOTČENÝCH ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ, KTERÉ MOHOU BÝT KONCEPCÍ OVLIVNĚNY	21
3. ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKY STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ	22
HLAVNÍ SDĚLENÍ KE STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PRO ROK 2013	23
KLIMA	23
OVZDUŠÍ	24
EMISE TUHÝCH ČÁSTIC	28
VODA	29
HYDROLOGICKÝ A HYDROGEOLOGICKÝ REŽIM	30
ZRANITELNÉ OBLASTI	31
CHRÁNĚNÉ OBLASTI PŘIROZENÉ AKUMULACE VOD	31
OCHRANA MOKŘADŮ V RÁMCI RAMSARSKÉ ÚMLUVY	32
OCHRANNÁ PÁSMA VODNÍCH ZDROJŮ	32
POVODNĚ	34
VYMEZENÍ OBLASTÍ S VÝZNAMNÝMI POVODŇOVÝMI RIZIKY	35
NEBEZPEČÍ POVODNÍ Z PŘÍVALOVÝCH SRÁŽEK	35
EUTROFIZACE	36
PŮDA	37
POTENCIÁLNÍ ZRANITELNOST PŮD ACIDIFIKACÍ	37
POTENCIÁLNÍ ZRANITELNOST SPODNÍCH VRSTEV PŮDY UTUŽENÍM	38
POTENCIÁLNÍ OHROŽENÍ ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY VĚTRNOU EROZÍ	38
POTENCIÁLNÍ OHROŽENÍ ZEMĚDĚLSKÉ PŮDY VODNÍ EROZÍ	38
PŘÍRODA A KRAJINA	39
NATURA 2000	40
BIOSFÉRICKÉ REZERVACE	41
KRAJINNÝ RÁZ	42
ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY	44
STARÉ EKOLOGICKÉ ZÁTĚŽE A ZÁTĚŽE	45

HLUK.....	45
VEŘEJNÉ ZDRAVÍ.....	46
KULTURNÍ PAMÁTKY.....	47
4. STÁVAJÍCÍ PROBLÉMY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ.....	48
<u>D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ.....</u>	<u>51</u>
<u>E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE</u>	<u>52</u>
1. VÝČET MOŽNÝCH VLIVŮ KONCEPCE PŘESAHUJÍCÍCH HRANICE ČESKÉ REPUBLIKY	52
2. MAPOVÁ DOKUMENTACE A JINÁ DOKUMENTACE TÝKAJÍCÍ SE ÚDAJŮ V OZNÁMENÍ KONCEPCE	52
3. DALŠÍ PODSTATNÉ INFORMACE PŘEDKLADATELE O MOŽNÝCH VLIVECH NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ	52
4. STANOVISKA ORGÁNU OCHRANY PŘÍRODY, POKUD JE VYŽADOVÁNO PODLE § 45i ODS. 1, ZÁKONA Č. 114/1992 SB., O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY, V PLATNÉM ZNĚNÍ.....	52

SEZNAM OBRÁZKŮ

OBRÁZEK Č. 1 PŘEHLED DÍLČÍCH OBLASTÍ POVODÍ ČESKÉ REPUBLIKY.....	3
OBRÁZEK Č. 2 ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	21
OBRÁZEK Č. 3 HUSTOTA ZALIDNĚNÍ V RÁMCI SPÁDOVÉ OBLASTI NÁRODNÍHO PLÁNU POVODÍ DUNAJE (POČET OBYVATEL/KM ²).....	22
OBRÁZEK Č. 4 KLIMATICKÉ OBLASTI V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	24
OBRÁZEK Č. 5 VÝVOJ EMISÍ OKYSELUJÍCÍCH LÁTEK, ČR MEZI LÉTY 1990 – 2011 [EKVIVALENTY OKYSELENÍ, INDEX 1990=100].....	25
OBRÁZEK Č. 6 ROČNÍ PRŮMĚR EMISÍ PM ₁₀ V MG/M ³	26
OBRÁZEK Č. 7 CELKOVÉ EMISE SO ₂ ZA ROK 2011 V T/ROK	26
OBRÁZEK Č. 8 VÝVOJE EMISÍ PREKURZORŮ OZONU, ČR [POTENCIÁL TVORBY PŘÍZEMNÍHO OZONU, INDEX 1990=100]	27
OBRÁZEK Č. 9 CELKOVÉ EMISE TUHÝCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK ZA ROK 2011 V T/ROK.....	28
OBRÁZEK Č. 10 ÚTVARY POVRCHOVÝCH VOD V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	29
OBRÁZEK Č. 11 ÚTVARY PODZEMNÍCH VOD V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	30
OBRÁZEK Č. 12 ZRANITELNÉ OBLASTI V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	31
OBRÁZEK Č. 13 CHRÁNĚNÉ OBLASTI PŘIROZENÉ AKUMULACE VOD V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	32
OBRÁZEK Č. 14 ÚZEMÍ CHRÁNĚNÉ RAMSARSKOU KONVENČÍ V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE	33
OBRÁZEK Č. 15 OCHRANNÁ PÁSMA VODNÍCH ZDROJŮ V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE	33
OBRÁZEK Č. 16 ZÁPLAVOVÁ ÚZEMÍ Q ₁₀₀ V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	34
OBRÁZEK Č. 17 PŮDNÍ TYPY V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	37
OBRÁZEK Č. 18 LAND COVER V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	39
OBRÁZEK Č. 19 VELKOPLOŠNÁ CHRÁNĚNÁ ÚZEMÍ V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE	40
OBRÁZEK Č. 20 ÚZEMÍ NATURY 2000, EVROPSKY VÝZNAMNÉ LOKALITY A PTAČÍ OBLASTI V ROCE 2013 V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	41
OBRÁZEK Č. 21 BIOSFÉRIKÉ REZERVACE V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	42
OBRÁZEK Č. 22 PŘÍRODNÍ PARKY V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	43
OBRÁZEK Č. 23 FRAGMENTACE KRAJINY (UAT) V ROCE 2013 V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE	43
OBRÁZEK Č. 24 DÁLKOVÉ MIGRAČNÍ KORIDORY V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE.....	44
OBRÁZEK Č. 25 ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY V RÁMCI ÚZEMÍ PLÁNU PRO ZVLÁDÁNÍ POVODŇOVÝCH RIZIK V POVODÍ DUNAJE	45
OBRÁZEK Č. 26 ÚZEMÍ S PŘEKROČENÍM IMISNÍHO LIMITU LV (SO ₂ , PM ₁₀ , CO A PB).....	46

SEZNAM TABULEK

TABULKA Č. 1 PLATNÉ LIMITY PRO ZNEČIŠŤUJÍCÍ LÁTKY DLE PŘÍLOHY Č. 1 ZÁKONA Č. 201/2012 Sb.....	25
TABULKA Č. 2 ÚZEMÍ S PŘEKROČENÝMI IMISNÍMI LIMITY (% PLOCHY) K ROKU 2011.....	27

PŘÍLOHY

PŘÍLOHA Č. 1

Stanoviska orgánů ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1., zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (Vyjádření z hlediska ovlivnění lokalit soustavy Natura 2000).....	54
--	----

Seznam zkratk

(d IL)	24 hodinový imisní limit
(r IL)	Roční imisní limit
Ca	Vápník
CO	Oxid uhelnatý
ČOV	Čistírna odpadních vod
ČR	Česká republika
ČZU	Česká zemědělská univerzita v Praze
EHS	Evropské hospodářské společenství
ES	Evropská společenství
EVL	Evropsky významná lokalita
GAEC	Good Agricultural and Environmental Condition
CHOPAV	Chráněné oblasti přirozené akumulace vod
LAeq	Ekvivalentní hladina hluku A
LV	Imisní limit podle zákona o ochraně ovzduší 201/2012 Sb.
Mg	Mangan
MH	Mezní hodnota
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NH ₃	Amoniak
Nox	Oxidy dusíku
NPP	Národní plán povodí
NUTS	Nomenklatura územních statistických jednotek
O ₃	Ozón
PAU	Polycyklické aromatické uhlovodíky
PHP	Plán hlavních povodí
PM ₁₀	Suspendované prachové částice menší než 10 µm
PM _{2,5}	Suspendované prachové částice menší než 2,5 µm
PO	Ptačí oblast
PpZPR	Plány pro zvládání povodňových rizik
Q ₁₀₀	Stoletý (maximální) průtok, tj. okamžitý průtok, který je dosažen nebo překročen průměrně 1krát za 100 let
Q ₂₀	Stoletý (maximální) průtok, tj. okamžitý průtok, který je dosažen nebo překročen průměrně 1krát za 20 let
Q ₅₀	Stoletý (maximální) průtok, tj. okamžitý průtok, který je dosažen nebo překročen průměrně 1krát za 50 let
SEA	Hodnocení vlivů koncepce na životní prostředí
SEKM	Systém evidence kontaminovaných míst
SO ₂	Oxid siřičitý
TZL	Tuhé znečišťující látky
ÚAP	Územně analytické podklady
UAT	Unfragmented Area with Traffic
ÚSES	Územní systém ekologické stability
VOC	Těkavé organické látky
VZCHÚ	Velkoplošné zvláště chráněné území

A. ÚDAJE O PŘEDKLADATELI

- 1. Název organizace:** Ministerstvo životního prostředí
Ministerstvo zemědělství
- 2. IČ, bylo-li přiděleno:** MŽP 00164801
MZe 00020478
- 3. Sídlo (bydliště):** MŽP Vršovická 1442/65, Praha 10, 100 10
MZe Těšnov 65/17, Praha 1, 117 05

**4. Jméno, příjmení, adresa,
telefon a e-mail oprávněného
zástupce předkladatele:**

Ing. Josef Nistler
ředitel odboru ochrany vod
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, Praha 10, 100 10
tel.: 267 122 473
Email: Josef.Nistler@mzp.cz

Ing. Miroslav Král, CSc.
ředitel odboru vodohospodářské politiky a protipovodňových
opatření
Ministerstvo zemědělství
Těšnov 65/17, 117 05 Praha 1
tel.: 221 812 449
Email: miroslav.kral@mze.cz

B. ÚDAJE O KONCEPCI

1. Název

Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

2. Obsahové zaměření (osnova)

Základním legislativním předpisem pro plánování v oblasti povodňových rizik je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik, která byla následně transponována do zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), konkrétně hlava IV, §§ 23-26. Jednotlivé paragrafy popisují proces plánování, účel plánování, jaké plány se pořizují, jejich úrovně a územní členění, definují cíle, způsob zpracování a programy opatření.

Obsah PpZPR je pak dále upraven vyhláškou č. 24/2011 Sb., o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik, ve znění pozdějších předpisů.

Osnova Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje:

Úvodní informace o problematice zvládání povodňových rizik

Právní rámec

Základní pojmy

Zabezpečení ochrany před povodněmi

Úrovně procesu plánování v oblasti zvládání povodňových rizik

Souhrn všech změn nebo aktualizací v ochraně před povodněmi

Členění a struktura Plánu pro zvládání povodňových rizik

Verze PpZPR

Seznam zkratk

Seznam tabulek

Seznam map a obrázků

Seznam podkladů

Závěry předběžného hodnocení povodňových rizik

Charakterizace území relevantní pro povodňovou problematiku

Historické povodně

Informace o pravděpodobných dopadech změny klimatu na výskyt povodní

Nebezpečí povodní z přívalových srážek

Vymezení oblastí s významnými povodňovými riziky

Mapy povodňového nebezpečí a povodňových rizik

Mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik

Závěry, které lze z map vyvodit

Popis cílů v rámci zvládání povodňových rizik

Zhodnocení pokroku v dosahování cílů ochrany před povodněmi stanovených v předchozích obdobích

Popis cílů pro období platnosti plánu

Souhrn opatření pro zvládání povodňových rizik

Principy pro návrh a hodnocení opatření

Opatření předchozích období

Návrh nových opatření

Popis stanovení priorit a způsobu, jakým bude sledován pokrok při provádění plánu

Doplňující údaje

Souhrn opatření nebo akcí uskutečněných pro informování veřejnosti a konzultace s ní

Seznam příslušných orgánů a popis postupu koordinace v rámci mezinárodních oblastí povodí a v dílčích povodích

Popis postupu koordinace s plány povodí

Přílohy

Dokumentace oblastí s významným povodňovým rizikem

Mapy povodňového nebezpečí

Mapy povodňových rizik

Seznam neuskutečněných opatření předchozích období

Seznam dalších opatření předchozích období

Přehled nově navrhovaných opatření

Opatření přijatá podle jiných právních předpisů

3. Charakter

Dle vodního zákona, konkrétně dle ustanovení § 23, je plánování v oblasti vod soustavná koncepční činnost, kterou zajišťuje stát. Jeho účelem je vymezit a vzájemně harmonizovat veřejné zájmy:

- ochrany vod jako složky životního prostředí;
- snížení nepříznivých účinků povodní a sucha a
- udržitelného užívání vodních zdrojů, zejména pro účely zásobování pitnou vodou.

V rámci plánování v oblasti vod se pořizují plány povodí a plány pro zvládání povodňových rizik. Tyto plány jsou podkladem pro výkon veřejné správy, zejména pro územní plánování a vodoprávní řízení.

Plány pro zvládání povodňových rizik stanovují pro oblasti s významným povodňovým rizikem následující cíle:

- zabránění vzniku nového rizika a snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku;
- snížení míry povodňového nebezpečí;
- zvýšení připravenosti obyvatel a odolnost staveb, objektů infrastruktury, hospodářských a jiných aktivit vůči negativním účinkům povodní.

Plány pro zvládání povodňových rizik budou dále obsahovat souhrny programů opatření k dosažení uvedených cílů. Základní obsah PpZPR stanovuje vyhláška o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik č. 24/2011 Sb.

Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje bude doplněn plány pro tři dílčí povodí, a to pro dílčí povodí Moravy a přítoků Váhu, dílčí povodí Dyje a dílčí povodí ostatních přítoků Dunaje, jejichž samostatnou součástí jsou dokumentace oblastí s významným povodňovým rizikem.

4. Zdůvodnění potřeby pořízení

Proces plánování v oblasti vod probíhá na základě Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky v rámci tří plánovacích šestiletých období k rokům 2009, 2015 a 2021 a jejich realizaci do roku 2015, 2021 a 2027. První plány povodí byly schváleny do 22. prosince 2009 ve struktuře Plán hlavních povodí ČR a Plány oblastí povodí.

Plány pro zvládání povodňových rizik jsou zpracovávány nově. Dle schváleného časového plánu musí být spolu s plány povodí, které jsou přezkoumány a aktualizovány, schváleny v termínu do 22. prosince 2015.

PpZPR vycházejí z následujících právních předpisů:

- novela vodního zákona zákonem č. 150/2010 Sb.;
- vyhláška č. 393/2010 Sb., o oblastech povodí;
- vyhláška č. 24/2011 Sb., o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik;

Metodiky:

- Metodika – Návrh metodiky předběžného vyhodnocení povodňových rizik v České republice
- Metodika - Metodický návod pro identifikaci KB (rizikových míst při přívalových deštích)
- Metodika - Metodika vyhodnocení předběžného povodňového rizika v souladu s požadavky Směrnice 2007/60/ES
- Metodika - Vymezení území s významným povodňovým rizikem v důsledku vzniku zvláštní povodně v souladu s požadavky Směrnice 2007/60/ES.

5. Základní principy a postupy (etapy) řešení

Při zpracování Plánů pro zvládání povodňových rizik se vychází z dosud platného Plánu hlavních povodí České republiky, schválených výstupů jednotlivých etap zpracování plánů oblastí povodí a schválených plánů oblastí povodí.

Základní obsah PpZPR je upraven v příloze vyhlášky č. 24/2011 Sb., o plánech povodí a plánech pro zvládání povodňových rizik:

- závěry předběžného vyhodnocení povodňových rizik a vymezení oblastí s významnými povodňovými riziky, na něž se vztahuje tento plán, včetně mapového znázornění;
- popis příslušných cílů v rámci zvládání povodňových rizik;
- mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik a závěry, které lze z těchto map vyvodit;

- souhrn opatření a jejich účinnosti, ekonomické efektivnosti a priorit, včetně opatření spojených s povodněmi přijatých podle jiných právních předpisů;
- popis metodiky používané v rámci mezinárodních povodí pro analýzu nákladů a přínosů k posuzování opatření s nadnárodními účinky, je-li k dispozici;
- popis stanovení priorit a způsobu, jakým bude sledován pokrok při provádění plánu;
- souhrn uskutečněných opatření nebo akcí pro informování veřejnosti a konzultace s ní;
- seznam příslušných orgánů a popis postupu koordinace v rámci mezinárodních oblastí povodí a v dílčích povodích;
- popis postupu koordinace s plány povodí.

Součástí má také být shrnutí programů opatření, pomocí nichž má být cílů PpZPR dosaženo, včetně souhrnu opatření, která již byla provedena a informování o jejich výsledcích.

Časový plán a program prací pro 1. plánovací období

Plány pro zvládání povodňových rizik se zpracovávají ve třech etapách, které představují:

a) přípravné práce, které musí obsahovat

- Předběžné vyhodnocení povodňových rizik a vymezení oblastí s významným povodňovým rizikem, které se musí zveřejnit a zpřístupnit veřejnosti k připomínkám, a to nejméně 4 roky před začátkem období, kterého se budou plány pro zvládání povodňových rizik týkat. Časový plán a program prací pro zpracování PpZPR a plánů povodí, který se musí zveřejnit a zpřístupnit uživatelům vody a veřejnosti k připomínkám, a to nejméně 3 roky před začátkem období, kterého se budou PpZPR a plány povodí týkat.
- Časový plán a program prací pro zpracování PpZPR a plánů povodí, který se musí zveřejnit a zpřístupnit uživatelům vody a veřejnosti k připomínkám, a to nejméně 3 roky před začátkem období, kterého se budou PpZPR a plány povodí týkat.
- Mapy povodňového nebezpečí a mapy povodňových rizik pro oblasti vymezené podle bodu 1, který se musí zveřejnit a zpřístupnit uživatelům vody a veřejnosti k připomínkám, a to nejméně 2 roky před začátkem období, kterého se budou PpZPR a plány povodí týkat.

b) zpracování návrhů Plánů pro zvládání povodňových rizik a plánů povodí

Návrhy musí být zpracovány podle výsledků přípravných prací a obsahovat programy opatření k dosažení cílů podle § 24 odst. 4 zákona o vodách, zveřejněny a zpřístupněny uživatelům vody a veřejnosti k připomínkám po dobu 6 měsíců nejméně 1 rok před začátkem období, kterého se budou PpZPR a plány povodí týkat.

c) zpracování Plánů pro zvládání povodňových rizik a plánů povodí

Vyhotovené PpZPR a plány povodí musí být upraveny podle vyhodnocení konzultací s uživateli vody a veřejností.

6. Cíle strategie

6.1 Cíle ochrany před povodněmi v předchozích plánovacích dokumentech

Strategie ochrany před povodněmi na území ČR, schválená usnesením vlády České republiky č. 382 ze dne 19. dubna 2000, vytvořila rámec pro definování cílů, konkrétních postupů a preventivních opatření ke zvýšení systémové ochrany před povodněmi v ČR.

Strategie vychází z následujících zásad:

- pro efektivní omezení následků povodní je nejpodstatnější prevence;
- na zabezpečení realizace preventivních opatření ke snížení škodlivých následků povodní se musí podílet kromě státu také subjekty – ať na úrovni regionů, okresů, obcí anebo individuálních osob – vlastníků nemovitostí;
- efektivní preventivní opatření je nutné uplatňovat systémově v ucelených (hydrologických) povodích a s provázáním vlivů podél vodních toků;
- pro efektivní ochranu před povodněmi je třeba vycházet z kombinace opatření v krajině, která zvyšují přirozenou akumulaci a retardaci vody v území a technických opatření k ovlivnění povodňových průtoků;
- pro návrhy k ochraně před povodněmi je třeba využívat výstupy z moderních technologií matematického modelování (simulace) povodní, které zpřesňují vymezení rozsahu a průběhu povodní a zároveň dovolují posuzovat účinnost zvolených opatření podél celého vodního toku;
- s ohledem na charakter území a geografickou polohu České republiky je nezbytné řešit ochranu před povodněmi v mezinárodním kontextu, zejména v rámci stávajících mezistátních dohod o spolupráci v povodích řek přesahujících hranice státu;
- vzhledem k finanční náročnosti je zabezpečení účinné ochrany před povodněmi víceletý proces, kdy prioritou státního zájmu je podpora prevence oproti úhradě nákladů za škody způsobované povodněmi.

Strategie je dokument s dlouhodobou platností otevřený pro doplňující návrhy, které reagují na nové skutečnosti, vývoj poznání a rovněž plnění navrhovaných opatření.

Plán hlavních povodí České republiky, schválený usnesením vlády České republiky č. 562 ze dne 23. 5. 2007, a jehož závazná část byla promítnuta do nařízení vlády ČR č. 262/2007, naplňuje zejména cíle rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES v ochraně vod jako složky životního prostředí. Pro oblast ochrany před povodněmi a dalšími škodlivými účinky vod vytýčil rámcové cíle vedoucí ke snížení ohrožení obyvatel, majetku, kulturních a historických hodnot nebezpečnými účinky povodní při prioritním uplatňování principů prevence. Široké spektrum cílů bylo definováno ve třech časových rovinách – v prevenci před povodněmi, v době zvládání povodně a v době po povodni.

V závazné a zejména ve směrné části Plánu hlavních povodí ČR byla specifikována řada opatření v různých oblastech (legislativa, ekonomické nástroje, územní plánování, informační systémy, vodohospodářská infrastruktura, ochrana přírody a krajiny, výzkum a vývoj, mezinárodní spolupráce),

z nichž většina je stále aktuální. Některá z nich upřesňují rámcové cíle, např. požadavek na stanovení standardů ochrany před povodněmi, jako hodnoty přijatelné úrovně celkového rizika důsledků povodně. Do doby stanovení standardů, ke kterému oficiálně zatím nedošlo, byly v Plánu hlavních povodí ČR uvedeny doporučené úrovně ochrany podle charakteru chráněného území, které byly později převzaty do plánů oblastí povodí (2009, kapitola D). Tyto hodnoty jsou stále aktuální a v upřesněné formě byly převzaty do v současné době zpracovávaných plánů dílčích povodí (kapitola V), kde jsou vztaženy k územím, ležícím mimo oblasti s významným povodňovým rizikem:

- historická centra měst, historická zástavba, provozy používající při výrobě nebezpečné látky (Q_{100})
- souvislá zástavba, průmyslové areály, významné liniové stavby a objekty (Q_{50})
- rozptýlená obytná a průmyslová zástavba a souvislá chatová zástavba (Q_{20})
- plochy s významnými stavbami infrastruktury (Q_{50} až Q_{100})

Na úrovni krajů a dílčích povodí byly v jednotlivých plánech oblastí povodí (2009) rámcové cíle konkretizovány a byla navržena cílová míra ochrany těch zastavěných území, která nebyla před povodněmi dostatečně chráněna.

6.2 Popis cílů pro období platnosti plánu

Povodně jsou přírodním fenoménem, kterému nelze zcela zabránit, lze pouze zmírnit jejich následky. Strategickým cílem implementace Směrnice 2007/60/ES v návaznosti na předchozí dokumenty je snížit riziko povodní a zvýšit odolnost proti jejich negativním účinkům na lidské zdraví, životní prostředí, kulturní dědictví, hospodářskou činnost a infrastrukturu.

Rámcové cíle vymezené předchozími dokumenty, jakož i zásady správných postupů, jsou stále platné. Pro období platnosti plánu pro zvládání povodňových rizik byly stanoveny následující cíle v oblasti povodňové prevence a připravenosti, a prostředky k jejich naplnění:

Cíl 1: Zabránění vzniku nového rizika a snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku.

Naplnění tohoto cíle bude dosaženo prostřednictvím:

- Zohledňování principů povodňové prevence v územně plánovací dokumentaci (ÚPD) obcí a při správních řízeních, zejména nevytvářením nových ploch v nepřijatelném riziku, nezvyšováním hodnoty majetku v plochách v nepřijatelném riziku a případně změnou užívání území, vedoucí ke snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku.
- Postupné realizace konkrétních opatření pro snížení rozlivů v zastavěném území obcí, při využití navrhovaných opatření z plánů oblastí povodí, krajských koncepcí povodňové ochrany a ostatních dostupných materiálů.

Cíl 2: Snížení míry povodňového nebezpečí.

Naplnění tohoto cíle bude dosaženo prostřednictvím:

- Postupné realizace konkrétních opatření v povodí pro zachycení nebo snížení povodňových vln, nově navrhovaných nebo pocházejících z plánů oblastí povodí, krajských koncepcí povodňové ochrany a ostatních dostupných materiálů.
- Zvyšování retenční schopnosti krajiny a zachování, případně obnova krajinných prvků a ekosystémů pozitivně ovlivňujících vodní režim (mokřady).
- Uplatňováním vhodných způsobů hospodaření na zemědělských a lesních pozemcích, vedoucích k většímu zachycení vody v půdě, zpomalení odtoku a omezení erozních jevů.

Cíl 3: Zvýšení připravenosti obyvatel a odolnosti staveb, objektů infrastruktury, hospodářských a jiných aktivit vůči negativním účinkům povodní.

Naplnění tohoto cíle bude dosaženo prostřednictvím:

- Zpracování a aktualizace kvalitních povodňových plánů obcí a vybraných nemovitostí, uvažujících i možnost výskytu povodní větších než Q_{100} .
- Zajištění dostatečného vybavení pro provádění nouzových operativních opatření pro ochranu obyvatelstva a zabezpečení základních funkcí obcí.
- Dalšího zdokonalování předpovědní povodňové služby a zajištěním fungující hlásné povodňové služby a hlídkové služby na úrovni obcí, včetně systémů pro informování a varování obyvatelstva.
- Zabezpečení nemovitostí, nacházejících se v územích ohrožených rozlivy, jejich vlastníky k omezení jejich vlastních škod a k zamezení případného ohrožení jiných území, objektů nebo životního prostředí (odplavení materiálu, únik nebezpečných látek).

7. Přehled uvažovaných variant řešení

Realizace Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje probíhá v souběhu s jeho strategickým posouzením (SEA). Tato součinnost určuje variantnost přípravy strategického dokumentu na základě dimenzí jednotlivých doporučení SEA posuzovatele.

Koncepční dokument vzniká formou průběžného projednávání jednotlivých návrhů (doporučení). Konečná podoba strategického dokumentu bude monovariantní, čili bude představovat nejvhodnější řešení definované na základě konsenzu a optimalizací jednotlivých doporučení.

8. Vztah k jiným koncepcím a možnost kumulace vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry

8.1 Vazby s následujícími koncepcemi

Národní plán povodí Dunaje má z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví vztah k následujícím národním a regionálním koncepcím. Podrobné vyhodnocení vztahů a jejich případné kladné či záporné kumulace s ohledem na životní prostředí a veřejné zdraví bude provedeno v rámci zpracování dokumentace vyhodnocení vlivů Národního plánu povodí Dunaje na životní prostředí po obdržení závěru zjišťovacího řízení.

Nadnárodní úroveň

- Plán mezinárodní oblasti povodí Dunaje (2009)

Národní úroveň

- Plán národní části mezinárodní oblasti povodí Dunaje
- Plán hlavních povodí České republiky (2007)
- Koncepce zprůchodnění říční sítě ČR
- Aktualizace Strategie udržitelného rozvoje ČR (2009)
- Státní politika životního prostředí ČR 2011-2020 (2012)
- Operační program Rybářství 2014 – 2020 (2014)
- Aktualizace Státní energetické koncepce České republiky (2014)
- Operační program Životní prostředí 2014 - 2020 (2014)
- Program rozvoje venkova České republiky na období 2014 - 2020 (2014)
- Víceletý národní strategický plán pro akvakulturu (2014)
- Operační program Doprava pro programové období 2014 - 2020
- Strategie regionálního rozvoje ČR 2014 - 2020 (2013)
- Dopravní politika České republiky pro období 2014 - 2020 s výhledem do roku 2050
- Dopravní sektorové strategie 2. fáze
- Koncepce vodohospodářské politiky Ministerstva zemědělství do roku 2015 (2011)
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací České republiky (2008)
- Státní surovinová politika (2004)
- Strategie ochrany klimatického systému Země v ČR (1999)
- Akční program zdraví a životního prostředí České republiky (1998)
- Národní strategie ochrany biologické rozmanitosti (2005)
- Strategie ochrany před povodněmi na území ČR (2000)
- Akční program udržitelné ochrany před povodněmi v povodí Dunaje (2004)
- Koncepci řešení problematiky ochrany před povodněmi v České republice s využitím technických a přírodních blízkých opatření (2010)
- Akční plán pro biomasu v ČR na období 2012 – 2020
- Zdraví 2020 – Národní strategie ochrany a podpory zdraví a prevence nemocí
- Aktualizace Politiky územního rozvoje
- Plán oblasti povodí Dolní Vltava

- Plán oblasti povodí Horní a střední Labe
- Plán oblasti povodí Horní Vltava
- Plán oblasti Povodí Ohře a Dolního Labe
- Plán oblasti povodí Berounky
- Plán oblasti povodí Dyje
- Plán oblasti povodí Moravy
- Plán oblasti povodí Odry

Regionální úroveň

Plzeňský kraj

- Koncepce ochrany přírody a krajiny v Plzeňském kraji
- Územně energetická koncepce Plzeňského kraje
- Koncepce dopravy Plzeňského kraje
- Koncepce regionálního rozvoje venkova a zemědělství Plzeňského kraje
- Krajské koncepce hospodaření s odpady Plzeňského kraje
- Program rozvoje vodovodu a kanalizací Plzeňského kraje
- Studie ochrany vod Plzeňského kraje
- Plán odpadového hospodářství Plzeňského kraje

Jihočeský kraj

- Program rozvoje Jihočeského kraje 2014 - 2020
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací na území Jihočeského kraje a změna č. 1 a č. 2
- Akční plán rozvoje Jihočeského kraje
- Plán odpadového hospodářství Jihočeského kraje
- Územní energetická koncepce Jihočeského kraje
- Koncepce ochrany přírody Jihočeského kraje
- Koncepce protipovodňové ochrany na území Jihočeského kraje

Pardubický kraj

- Program rozvoje Pardubického kraje
- Aktualizace Koncepce ochrany přírody Pardubického kraje
- Regionální surovinová politika - Pardubický kraj
- Plán odpadového hospodářství Pardubického kraje
- Koncepce zemědělské politiky a rozvoje venkova Pardubického kraje
- Koncepce protipovodňové ochrany Pardubického kraje
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Pardubického kraje

Kraj Vysočina

- Strategie Kraje Vysočina 2020
- Aktualizace Programu rozvoje kraje Vysočina
- Program rozvoje Kraje Vysočina na období 2015-2018
- Povodňový plán pro území Kraje Vysočina
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Kraje Vysočina

- Komplexní aktualizace Programu rozvoje vodovodů a kanalizací Kraje Vysočina od roku 2015
- Plán odpadového hospodářství Kraje Vysočina
- Územní energetická koncepce Kraje Vysočina

Jihomoravský kraj

- Aktualizace strategické vize Strategie rozvoje Jihomoravského kraje 2020 (2012)
- Program rozvoje Jihomoravského kraje 2014 – 2017
- Generel dopravy Jihomoravského kraje
- Strategie rozvoje Jihomoravského kraje
- Územně energetická koncepce
- Generel dopravy Jihomoravského kraje, 2006
- Plán odpadového hospodářství Jihomoravského kraje
- Koncepce ochrany přírody Jihomoravského kraje
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Jihomoravského kraje

Zlínský kraj

- Program rozvoje územního obvodu Zlínského kraje 2013 - 2016 (2014)
- Aktualizace koncepce a strategie ochrany přírody a krajiny Zlínského kraje (2012)
- Aktualizace Generelu dopravy Zlínského kraje - Návrh výhledové koncepce (2011)
- Strategie rozvoje venkova ve Zlínském kraji
- Strategie rozvoje Zlínského kraje 2009 - 2020
- Plán odpadového hospodářství Zlínského kraje
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje
- Studie o lesním hospodářství

Olomoucký kraj

- Program rozvoje územního obvodu Olomouckého kraje pro léta 2012-2015
- Aktualizace Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Olomouckého kraje (PRVKÚK)
- Územní energetická koncepce
- Koncepce zemědělské politiky a rozvoje venkova v Olomouckém kraji

Moravskoslezský kraj

- Aktualizace Strategie rozvoje Moravskoslezského kraje na léta 2009-2016, po aktualizaci na léta 2009-2020 (2012)
- Strategie rozvoje Moravskoslezského kraje na léta 2009-2016 (2010)
- Politika životního prostředí Moravskoslezského kraje
- Plán rozvoje vodovodů a kanalizací území Moravskoslezského kraje
- Plán odpadového hospodářství Moravskoslezského kraje
- Územní energetická koncepce Moravskoslezského kraje
- Koncepce strategie ochrany přírody a krajiny
- Koncepce rozvoje zemědělství a venkova Moravskoslezského kraje

- Program rozvoje Moravskoslezského kraje
- Koncepce rozvoje zemědělství a venkova v Moravskoslezském kraji

Územně plánovací dokumentace

- Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje včetně aktualizací
- Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje včetně aktualizací
- Zásady územního rozvoje Pardubického kraje včetně aktualizací
- Zásady územního rozvoje kraje Vysočina
- Územní prognóza Jihomoravského kraje
- Zásady územního rozvoje Zlínského kraje včetně aktualizací
- Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje včetně aktualizací
- Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje

8. 2 Možnost kumulace vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry

Vzhledem k zaměření koncepce, definovaným cílům, respektive opatřením vedoucím k plnění cílů a fázi posuzování vlivů na životní prostředí nebyly doposud stanoveny případné kumulace negativních vlivů na životní prostředí v souběhu s dalšími případnými záměry. Navrhované cíle a jejich prováděcí opatření mají primární funkci chránit a zlepšovat stav vodního prostředí ČR jako jedné ze základních složek životního prostředí.

9. Předpokládaný termín dokončení

Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje by měl být schválen vládou ČR a vydán jako opatření obecné povahy v prosinci 2015.

10. Návrhové období

Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje bude zpracován pro období 2016 – 2021.

11. Způsob schvalování

Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje pořizuje Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s příslušnými správci povodí a místně příslušnými krajskými úřady. Schvaluje jej vláda ČR. Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje vydává po schválení vládou ČR Ministerstvo životního prostředí jako opatření obecné povahy.

C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ

1. Vymezení dotčeného území

Polygon zájmového území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje je tvořen spádovým územím tří dílčích povodí patřících k úmoří Černého moře, jedná se o Dílčí povodí Dyje; Dílčí povodí Moravy a přítoku Váhu a Dílčí povodí ostatních přítoků Dunaje.

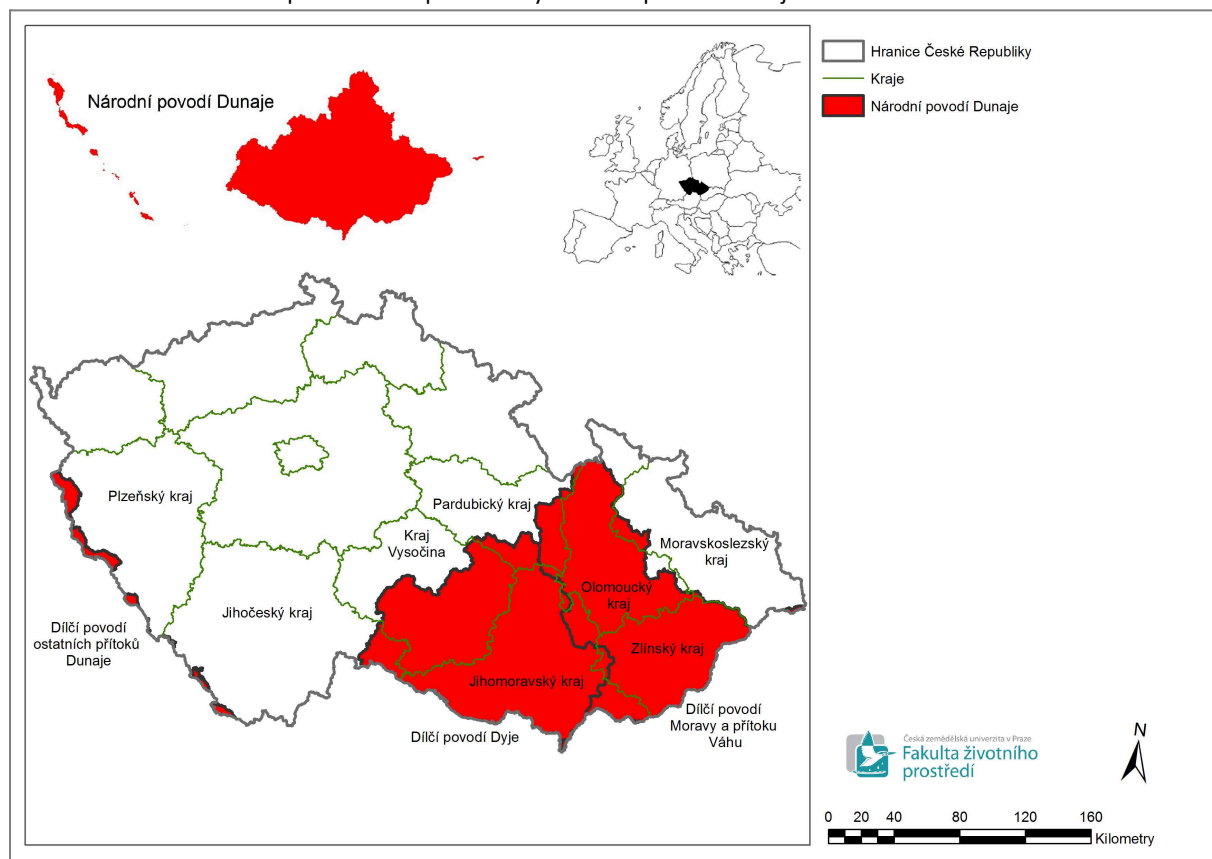
Rozloha spádového území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje činí 21 688 km², což představuje přibližně 2,7 % z celkové plochy mezinárodní oblasti povodí Dunaje

2. Výčet dotčených územních samosprávných celků, které mohou být koncepcí ovlivněny

Územně samosprávné členění České republiky vychází ze základních jednotek obcí. Jako vyšší územně samosprávné celky jsou definovány kraje. Na základě vymezení spádové oblasti Národního plánu povodí Dunaje se předpokládá ovlivnění území následujících krajů (NUTS III, obrázek č. 2):

Jihočeský kraj se sídlem v Českých Budějovicích;	CZ031
Plzeňský kraj se sídlem v Plzni;	CZ032
Pardubický kraj se sídlem v Pardubicích;	CZ053
Kraj Vysočina se sídlem v Jihlavě;	CZ063
Jihomoravský kraj se sídlem v Brně;	CZ064
Zlínský kraj se sídlem ve Zlíně;	CZ072
Olomoucký kraj se sídlem v Olomouci;	CZ071
Moravskoslezský kraj se sídlem v Ostravě.	CZ080

Obrázek č. 2 Území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

3. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území

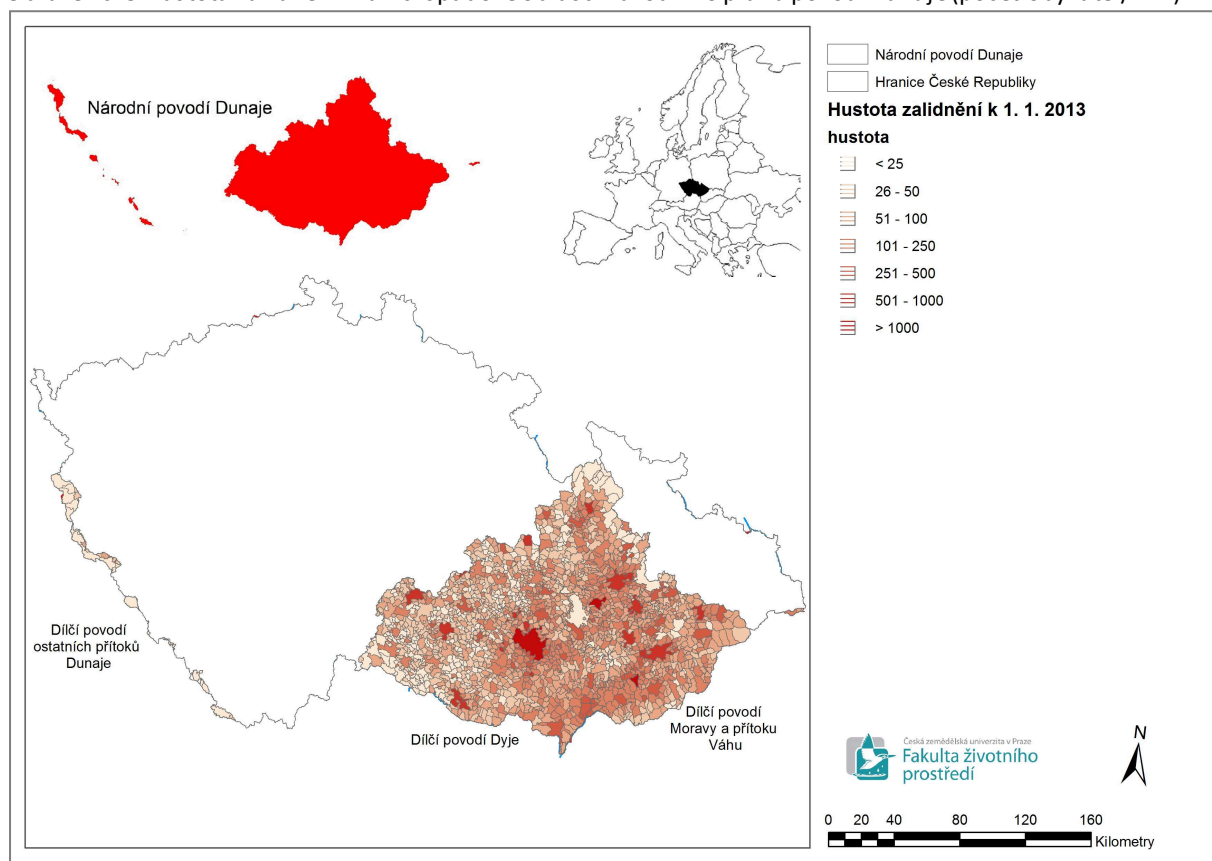
Nejvýznamnějšími toky v povodí vedle řeky Moravy jsou řeky Dyje, Svratka, Jihlava a Bečva. Nejvýznamnější vodní díla (přehrady) jsou převážně vybudovány v dílčím povodí Dyje.

Obyvatelstvo a průmysl

Nejhustěji osídlené jsou nížinné oblasti řek s krajskými městy a jejich okolím: v kraji Jihomoravském je to město Brno a jeho okolí, v kraji Olomouckém města Olomouc, Prostějov, Přerov, Šumperk a jejich okolí, v kraji Vysočina města Třebíč, Jihlava a Žďár nad Sázavou s jejich okolím, v kraji Zlínském Zlín a Otrokovice (obrázek č. 3).

Nejméně osídlené jsou horské oblasti Jeseníků, Beskyd, Oderských vrchů, Javorníků, Vsetínských a Hostýnských vrchů a Bílých Karpat, dále některé oblasti Českomoravské vrchoviny a Šumavy.

Obrázek č. 3 Hustota zalidnění v rámci spádové oblasti Národního plánu povodí Dunaje (počet obyvatel/km²)

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Průmysl je soustředěn zejména ve střední a jižní části uceleného hydrologického povodí, a to zejména v okolí brněnské aglomerace. Hlavními odvětvími jsou průmysl:

- zpracovatelský - z toho dominuje gumárenský a plastikářský průmysl,
- potravinářský,
- strojírenský,
- textilní a oděvní,
- dřevařský.

Hlavní sdělení ke stavu životního prostředí pro rok 2013

V dlouhodobějším vývoji od roku 2000 je trend stavu životního prostředí v rámci celé České republiky stagnující s meziročními výkyvy, které jsou provázány s růstem respektive propadem ekonomiky. Tuto základní charakteristiku lze přejímat i pro zájmové území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje. Konkrétní stav životního prostředí je s ohledem na nejistý vývoj socioekonomických zátěží i dalších faktorů poněkud nestabilní a může mít v budoucnu výkyvy v pozitivním i negativním směru.

Stav životního prostředí v rámci spádového území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje z hlediska kvality ovzduší není stále zcela vyhovující. Nalézají se zde stále oblasti, kde je potřeba zlepšovat kvalitu ovzduší. Tato území se zhoršenými charakteristikami kvality ovzduší mají územně hraniční charakter. Jedná se zejména o průmyslově zatížené oblasti, či území s intenzivní silniční dopravou a oblasti malých sídel, kde tlak na životní prostředí pochází především z vytápění domácností.

Z hlediska jakosti vody ve vodních tocích náleží většina hodnocených úseků vodních toků do I. až III. třídy jakosti vod (neznečištěná, mírně znečištěná a znečištěná voda).

Stálým negativně působícím faktorem je snížená retenční kapacita krajiny. Stav lesů je poznamenán zejména monokulturním hospodařením. Většina lesů má značně posunutou druhovou a prostorovou skladbu dřevin. Zemědělská krajina je ohrožena dlouhodobou absencí extenzivních forem hospodaření na loukách a pastvinách a erozí nevhodně obdělávané orné půdy. Intenzivní hospodaření na loukách a pastvinách i druhý extrém, ponechání takových pozemků ladem vede k poklesu jejich biodiverzity. Intenzivní hospodaření je příčinou snížené biodiverzity větších rybníků, ve kterých nejsou příznivé životní podmínky pro většinu makrofyt, ryb a pro vodní ptactvo.

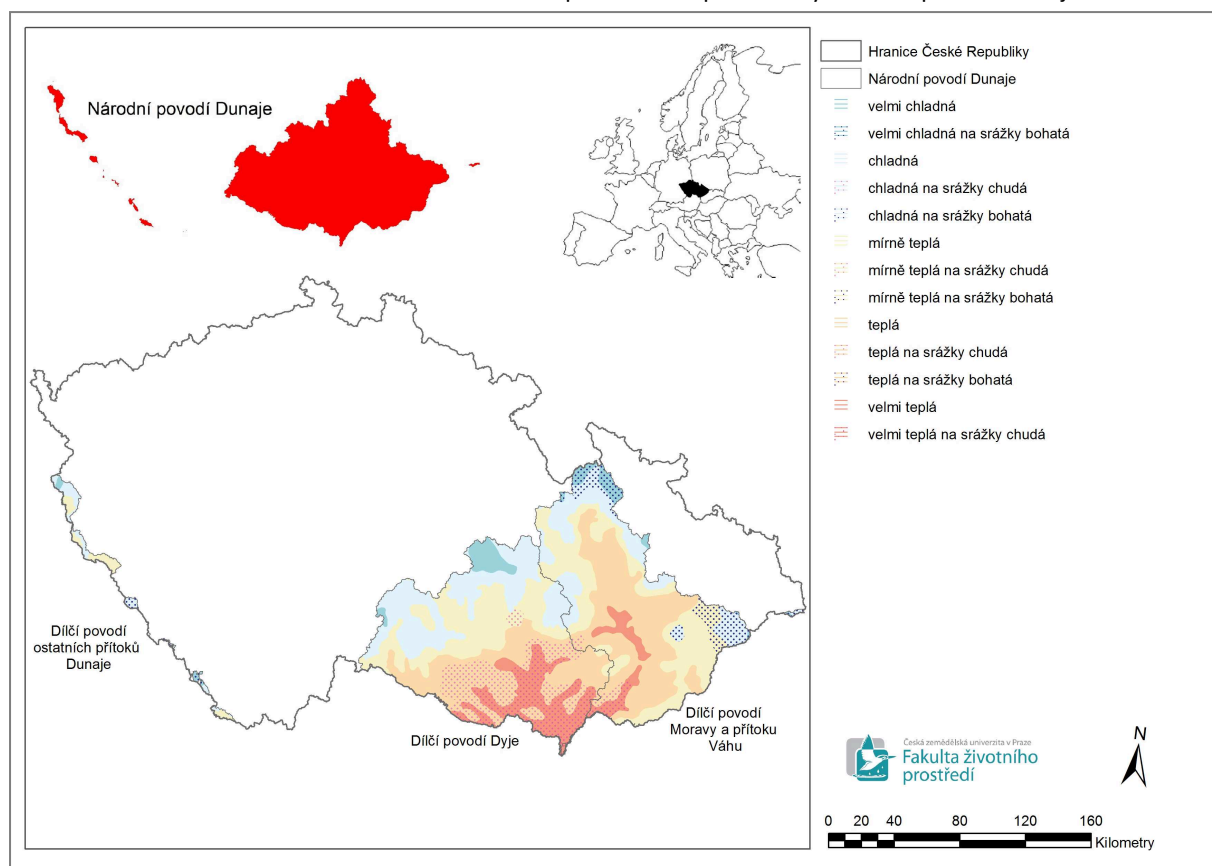
Klima

Podnebí České republiky spadá do atlanticko-kontinentální oblasti mírného klimatického pásma severní polokoule. Průměrná roční teplota kolísá v závislosti na geografických faktorech od 1°C až po 9,4°C. Nejnižší teplotní průměry jsou v horských oblastech na severní, východní a jihozápadní hranici území. Nejteplejší oblasti jsou v nadmořských výškách kolem 200 m n. m. (nížiny na jihovýchodě území a v Polabí).

Atmosférické srážky patří k nejproměnlivějším klimatickým prvkům. Rozhodujícími atributy pro srážkové poměry jsou především geografická poloha místa vůči proudění přinášejícímu vláhu a četnost výskytu povětrnostních situací, při nichž spadá větší množství srážek.

Spádové území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje lze zařadit mezi oblasti s průměrným výskytem vnitrozemských srážek s tím, že jeho jižní část již patří mezi subaridní oblasti. Průměrný roční úhrn srážek činí 635 mm. Průměrný roční úhrn srážek se mění od 1 474 mm (Praděd) až po 487 mm (jih). Rozdělení srážek v roce je následující: 37,4 % v létě, 23 % na jaře, 22,7 % na podzim a 16,9 % v zimě. Počet dnů se sněhovou pokrývkou na jihu povodí je 30 – 40 dní, na severu 60 – 80 dní, v nadmořské výšce nad 1 300 m více než 150 dní (obrázek č. 4).

Obrázek č. 4 Klimatické oblasti v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

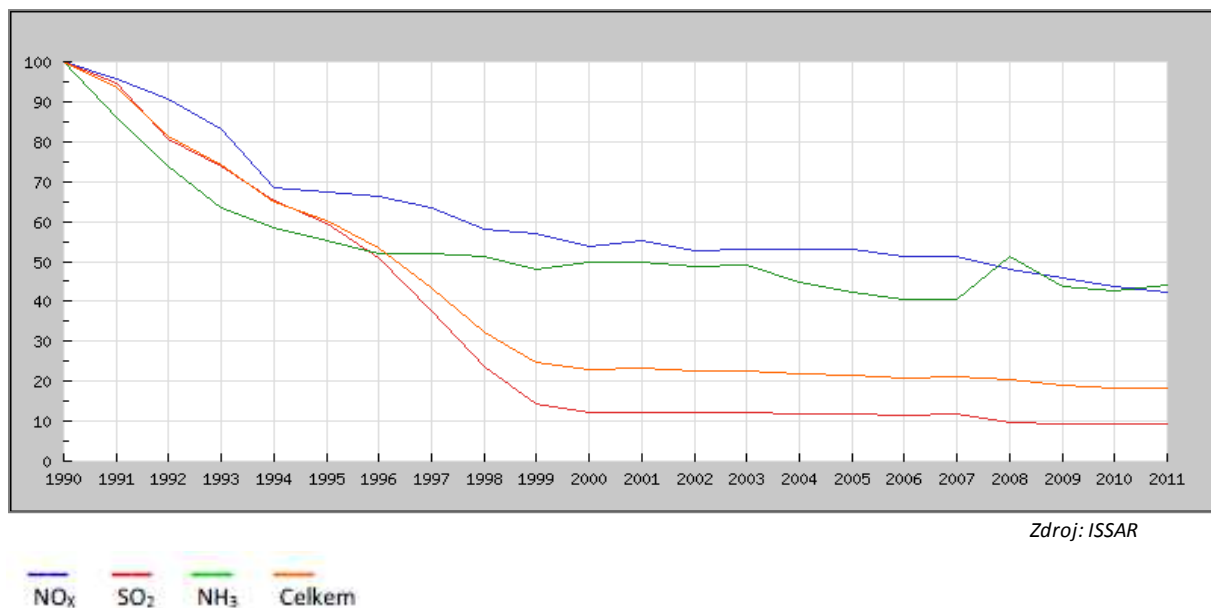
Ovzduší

V České republice patří mezi hlavní látky, které způsobují znečištění ovzduší tuhé znečišťující látky (TZL, PM_{10}), oxid siřičitý (SO_2), oxidy dusíku (NO_x), oxid uhelnatý (CO), těkavé organické látky (VOC), polycyklické aromatické uhlovodíky (PAU) a amoniak (NH_3), nejinak tomu je i v rámci spádového území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje. K nejvýznamnějším zdrojům emitujícím znečištění patří výroba elektrické a tepelné energie (produkce SO_2 a NO_x), podniky hutní prvovýroby, včetně koksárenství (TZL , PAU, NO_x , SO_2), silniční doprava (produkce NO_x , TZL, PAU a VOC) a vytápění domácností (produkce TZL a PAU). Zemědělství je hlavním zdrojem NH_3 , používání rozpouštědel je pak hlavním zdrojem VOC.

Se znečištěným ovzduším úzce souvisí stále vysoký podíl fosilních zdrojů na výrobě energie v ČR, který meziročně mírně klesá (obrázek č. 5). Na znečištění ovzduší mají také nezanedbatelný vliv emise z lokálních topenišť, a to především v malých sídlech, kde jsou tyto emise problémem zejména při nepříznivých rozptylových podmínkách a v inverzních polohách.

V domácnostech nadále dochází k využívání nekvalitních paliv, nebo dokonce materiálů, které nejsou ke spalování přímo určeny.

Obrázek č. 5 Vývoj emisí okyselujících látek, ČR mezi léty 1990 – 2011 [ekvivalenty okyselení, index 1990=100]

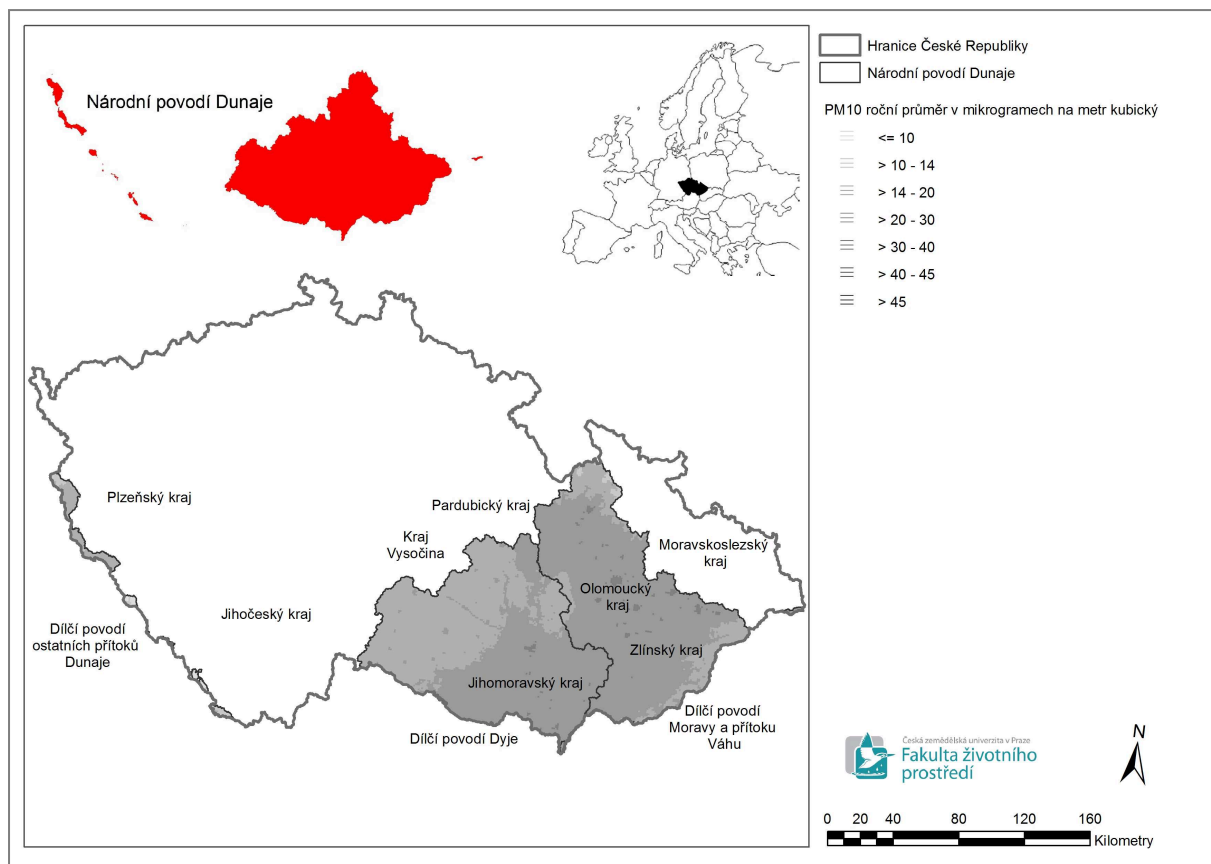

Tabulka č. 1 Platné limity pro znečišťující látky dle přílohy č. 1 zákona č. 201/2012 Sb.

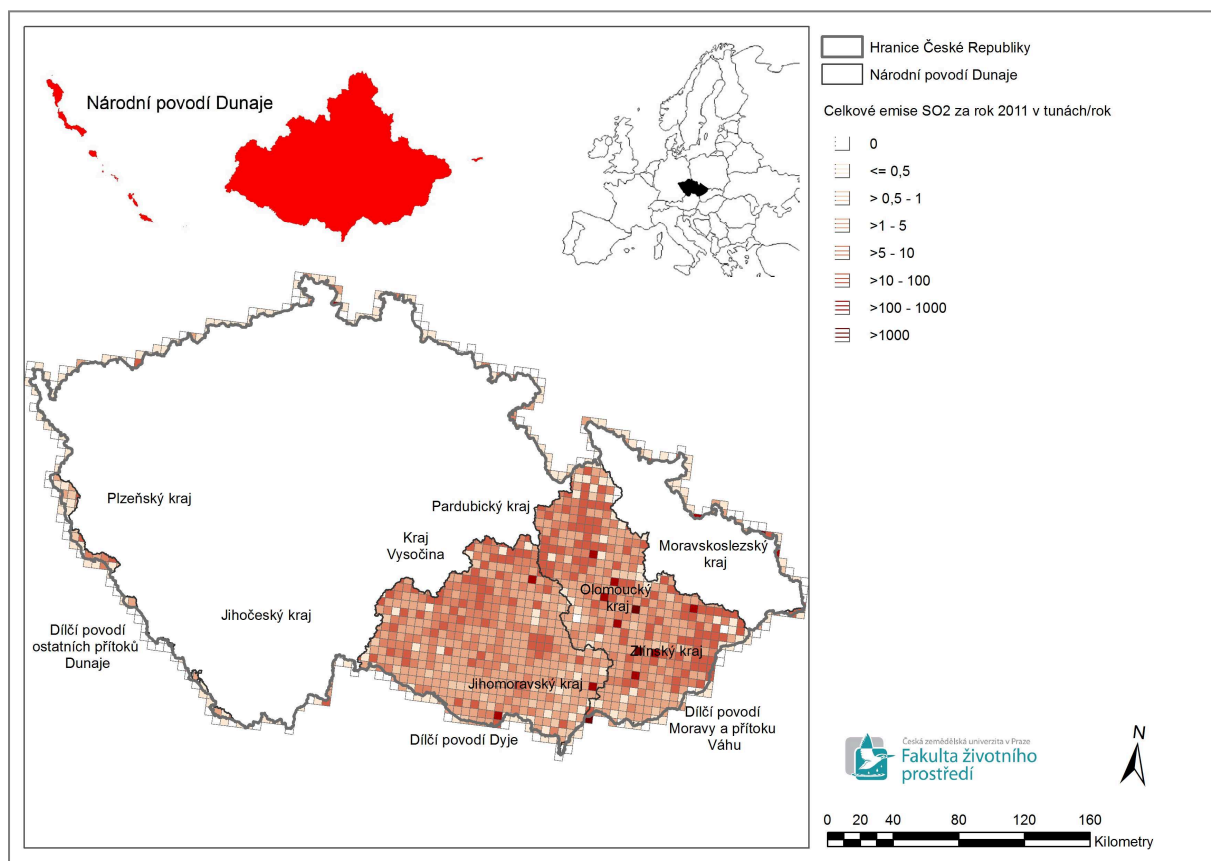
Znečišťující látka	Doba průměrování	Hodnota imisního limitu $\mu\text{g}/\text{m}^3$
SO ₂	1 hodina	350
	24 hodin	125
PM ₁₀	24 hodin	50
	1 rok	40
PM _{2,5}	1 rok	25
Benzen	1 rok	5
NO ₂	1 hodina	200
	1 rok	40
Arsen	1 rok	6 ng/m ³
Kadmium	1 rok	5 ng/m ³
Benzo(a)pyren	1 rok	1 ng/m ³
O ₃ (troposférický ozon)	8 hodin	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

Z pohledu znečištění ovzduší je podle údajů Ministerstva životního prostředí jednoznačně nejhorší situace v Moravskoslezském kraji a v Praze což jsou území nespádající pod působnost Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje.

Problematickou skupinou jsou mobilní zdroje, u nichž je v posledních letech zaznamenán nárůst emisí spojený se zvyšujícími se spotřebami pohonných hmot a nárůstem přepravních výkonů jak v individuální dopravě, tak v nákladní vnitrostátní tranzitní dopravě. Vzhledem k rostoucí dopravě (včetně transitu) rostou imisní koncentrace NO_x. Trvale jsou překračovány limity pro troposférický ozón a v některých městech rostou také koncentrace PM₁₀ a PM_{2,5}.

Obrázek č. 6 Roční průměr emisí PM₁₀ v µg/m³

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Obrázek č. 7 Celkové emise SO₂ za rok 2011 v t/rok

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

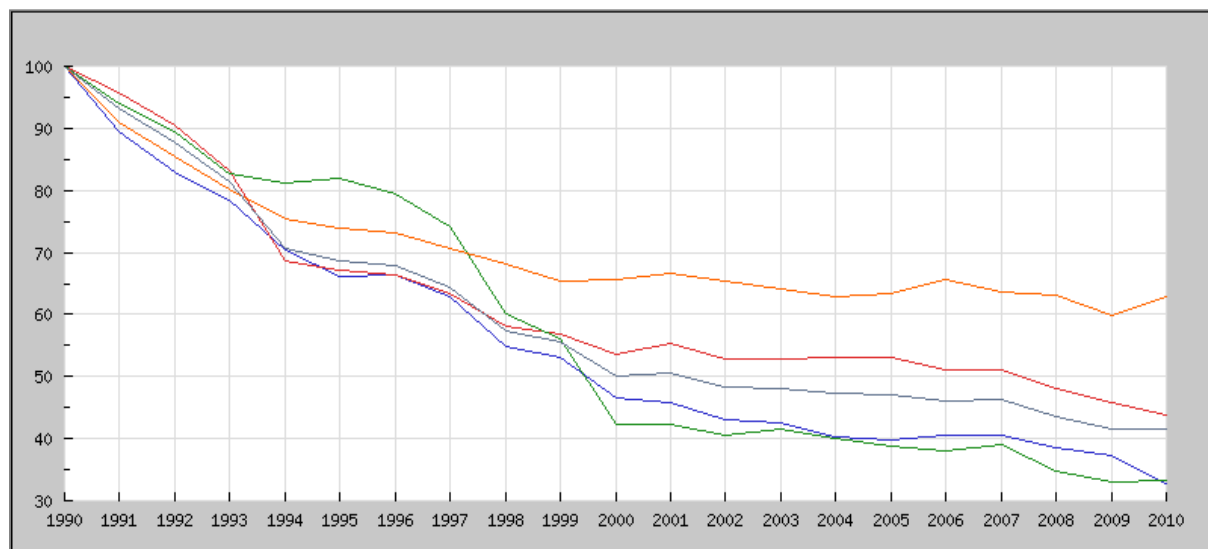
Tabulka č. 2 Území s překročenými imisními limity (% plochy) k roku 2011

Území NUTS III	PM ₁₀ (r IL)	PM ₁₀ (d IL), (36. max)	NO ₂ (r IL)	Benzen (r IL)
Zóna Jihočeský kraj	-	0,05	-	-
Zóna Plzeňský kraj	-	0,09	-	-
Zóna Pardubický kraj	-	2,90	-	-
Zóna kraj Vysočina	-	-	-	-
Zóna Jihomoravský kraj	-	14,74	0,01	-
Aglomerace Brno	-	39,19	2,45	-
Zóna Olomoucký kraj	-	49,01	-	-
Zóna Zlínský kraj	-	54,14	-	-
Moravskoslezský kraj	10,46	63,96	-	0,03
Česká republika	0,72	21,76	0,01	0,01

Emise ze spalovacích procesů v podobě oxidů dusíku a oxidu siřičitého mají negativní vlivy na ekosystémy, ať už přímým poškozováním vegetace či v podobě kritických zátěží v důsledku acidifikace půd.

Těkavé organické látky, oxidy dusíku, oxid uhelnatý a metan patří mezi tzv. prekursory přízemního ozonu, který vzniká v ovzduší sekundárně. U přízemního ozonu byl prokázán nepříznivý vliv na lidské zdraví i vegetaci. Na tvorbě přízemního ozonu se nejvíce podílejí NO_x (59 %) a VOC (31 %). CO přispívá 9 %, CH₄ 1 %. V porovnání s rokem 2000 se situace výrazně nezměnila (obrázek č. 8).

Obrázek č. 8 Vývoje emisí prekursorů ozonu, ČR [potenciál tvorby přízemního ozonu, index 1990=100]

Zdroj: issar.cenia.cz

VOC NO_x CO CH₄ Celkem

Znečištění ovzduší suspendovanými částicemi velikosti frakce PM_{10} a menší zůstává jedním z hlavních problémů znečištění ovzduší České republiky, zejména z důvodu přítomnosti toxikologicky závažného znečištění na povrchu prachových částic.

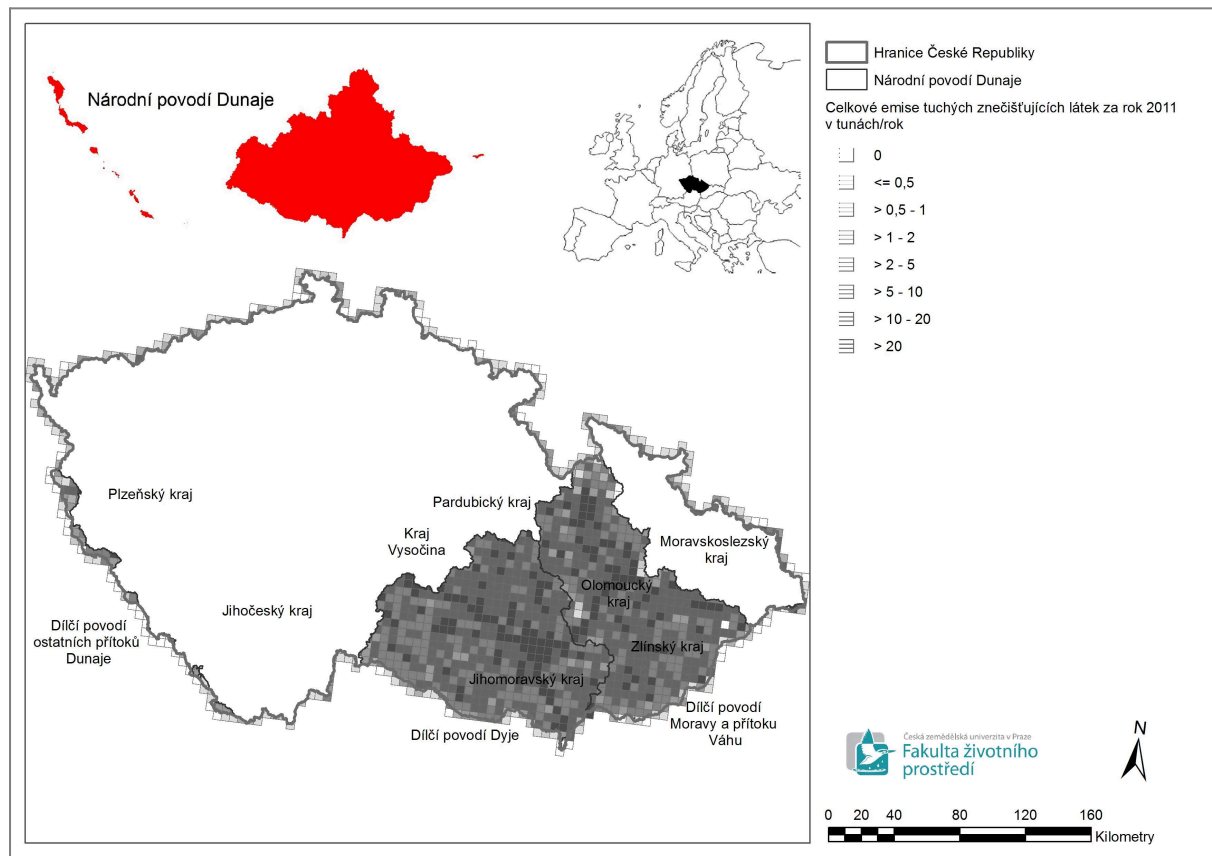
Emise tuhých částic

Rozhodující množství znečištění tuhými částicemi, které jsou nositeli toxikologicky závažného znečištění, zejména polycyklických aromatických uhlovodíků (PAU), je do ovzduší vnášeno dopravou (cca 45-50 %), následuje lokální vytápění domácností (cca 30 %), nejméně se na znečištění prachem podílí průmyslové zdroje a veřejná energetika (cca 20-25 %). Podíl průmyslových zdrojů postupně klesá, souběžně s tím narůstá podíl dopravy a vytápění domácností. Tento trend je podporován zejména hospodářskou recesí v posledních letech.

Další oblasti znečištění ovzduší v rámci území Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Dunaje jsou vázány na:

- velká města s rozvinutou automobilovou dopravou;
- lokality, kde dochází vyšší koncentraci energetických závodů a lokálního vytápění domácností;
- intenzivně vyžívané průmyslové oblasti;
- údolní oblasti s vyšším zalidněním (typicky podhorské kotliny s menšími městy nebo nahloučením menších obcí), kde dominuje vliv lokálního vytápění domácností.

Obrázek č. 9 Celkové emise tuhých znečišťujících látek za rok 2011 v t/rok

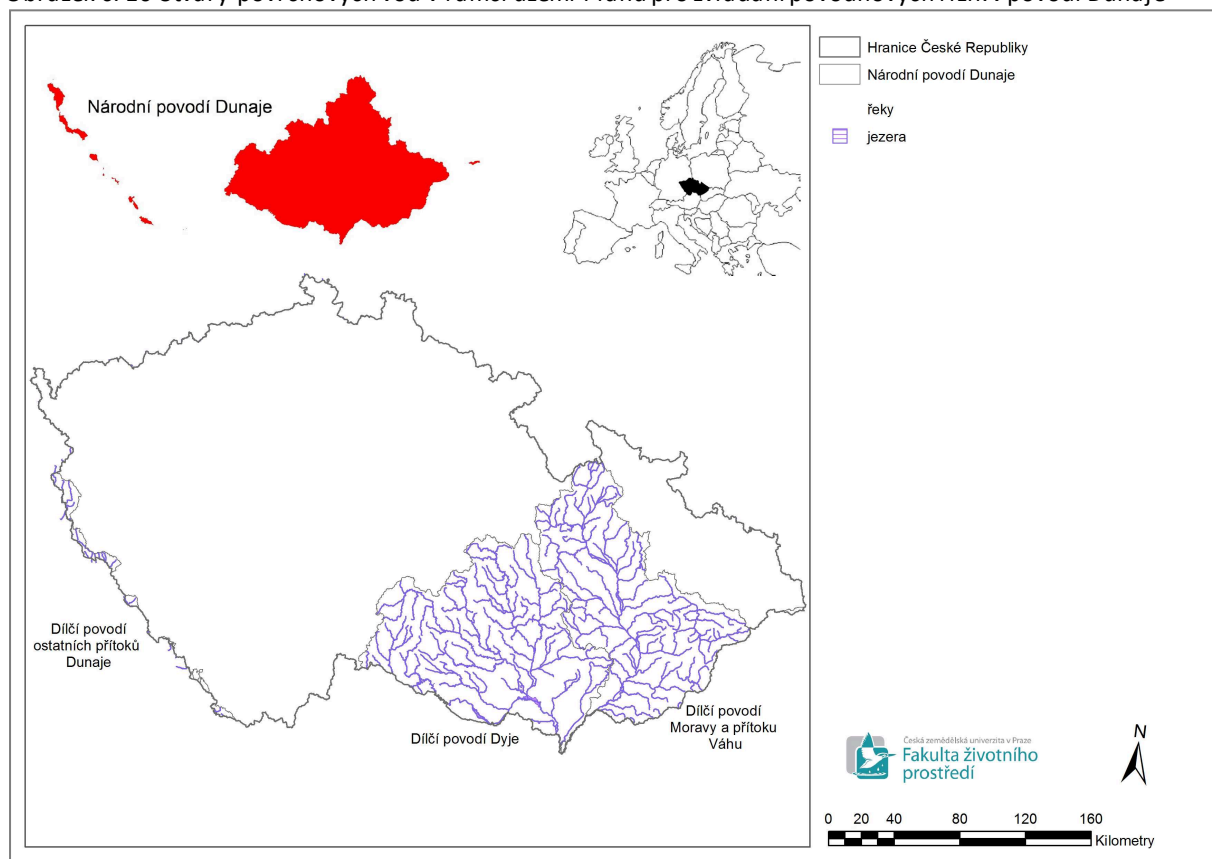
Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Voda

Česká republika leží na rozvodnici tří moří – Severního, Baltského a Černého, které dělí její území na tři oblasti národních povodí Labe, Odry a Dunaje. Na území ČR je celkem 24 964 vodních nádrží a rybníků s celkovým objemem 4 177 mil. m³ vody. V roce 2009 bylo z tohoto počtu 107 velkých vodních nádrží s celkovým objemem 3 507 mil. m³ vody. Síť vodních toků odtéká průměrně asi 15 mld. m³ vody za rok s výrazným kolísáním od 8 mld. m³ do 24,1 mld. m³ v závislosti na klimatických podmínkách. Hydrografickou síť vodních toků tvoří 79 029 km v korytě přirozeném (případně upraveném), z toho je 15 538,01 km významných vodních toků podle vyhlášky č. 470/2001 Sb. Útvary povrchových a podzemních vod v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje jsou interpretovány v rámci obrázku č. 10 a 11.

Výskyt vody na území ČR je závislý téměř výhradně na atmosférických srážkách a jejich transformaci v přírodním prostředí. Poloha České republiky je specifická tím, že průměrně cca 95 % vody odtékající z území ČR pochází ze srážek a jen 5 % k nám přiteče z okolních zemí. Přitoky vody z území sousedních států zvyšují vodní bohatství ČR zcela nevýznamně. Využitelné zdroje podzemních vod se dlouhodobě pohybují mezi 1200 – 1400 mil. m³ vody, přičemž odběry podzemních vod od roku 1989 poklesly o cca 30%. Odebraná podzemní voda se z 85 % využívá jako zdroj pitné vody. Příznivě se již od počátku 90. let projevuje nárůst cen vody (včetně růstu vodného a stočného), který vede k hospodárnějšímu využívání podzemní i povrchové vody. Četnost suchých měsíců v posledních dvou až třech desetiletích dosáhla maxima za celé sledované období, významné je i to, že tato desetiletí následují po sobě, a že v posledních padesáti letech došlo ke zvýšení pravděpodobnosti výskytu měsíců klasifikovaných jako mírně suchý o 15 % a extrémně suchých o 5 %.

Obrázek č. 10 Útvary povrchových vod v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

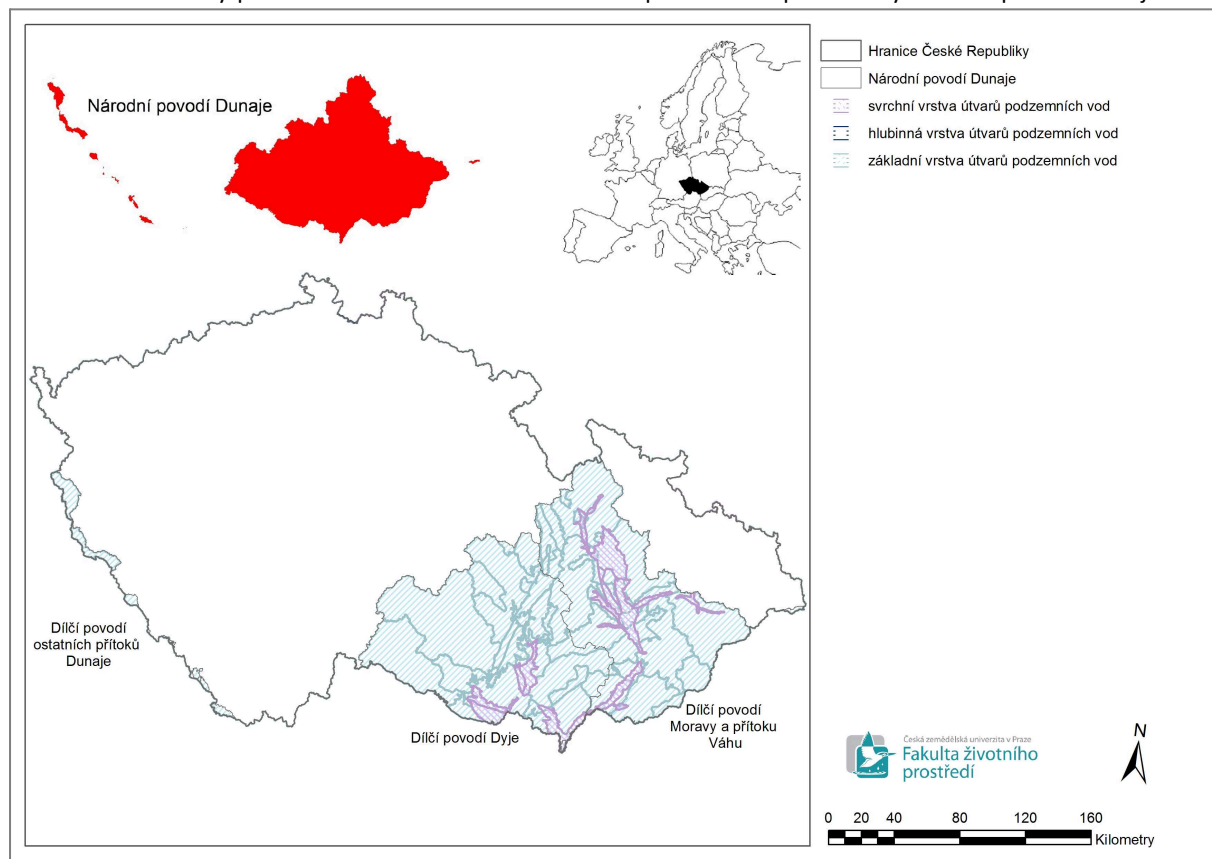
Hydrologický a hydrogeologický režim

Hydrologický režim v rámci spádové oblasti Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Dunaje je ovlivněn údolními nádržemi a rybníky, kterých je větší množství zejména v povodí Dyje. Nádrže obecně působí na vyrovnaní hydrologického režimu a částečně snižují průběh povodní. Celkově na území hydrologického povodí Moravy je v provozu 34 nádrží o celkovém objemu 569 mil. m³ a 2 900 rybníků o celkovém objemu vody 90 mil. m³. V hydrologickém povodí řeky Dyje se nachází 20 nádrží s celkovým objemem 526,8 mil. m³ a mírou akumulace 37,9 %, v povodí Moravy nad Dyjí 14 nádrží s celkovým objemem 42,2 mil. m³ a mírou akumulace 2,2 %. Významné nádrže s objemem nad 100 mil. m³ jsou Vranov a soustava tří nádrží Nové Mlýny na Dyji a Dalešice na Jihlavě.

Režim podzemních vod je do značné míry závislý na charakteru jednotlivých hydrogeologických rajonů a na geologické stavbě území. Horniny krystalinika jsou v západní a severní části povodí. Jsou charakterizovány puklinovou propustností a nízkým koeficientem transmisivity. Hladina podzemních vod je volná, režim má roční chod. Přetok z podzemních vod tvoří přibližně 35 % celkového odtoku.

Na severozápadě jsou mezi krystalinika vklíněny křídové horniny jižní části Ústecké synklinály, které sice tvoří malou část plochy povodí, ale jejich zvodnění je vodohospodářsky velmi významné. Propustnost hornin je průlino-puklinová, transmisivita vysoká. Neovlivněný přetok z podzemních vod by dosahoval více než 60 % celkového odtoku. Východ území a Středomoravské Karpaty jsou tvořeny flyšovými (třetihorními a křídovými) sedimenty karpatské soustavy, jejichž propustnost je obvykle průlino-puklinová, koeficient transmisivity střední. Přetok z podzemních vod tvoří přibližně 30 % celkového odtoku.

Obrázek č. 11 Útvary podzemních vod v rámci území Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Dunaje

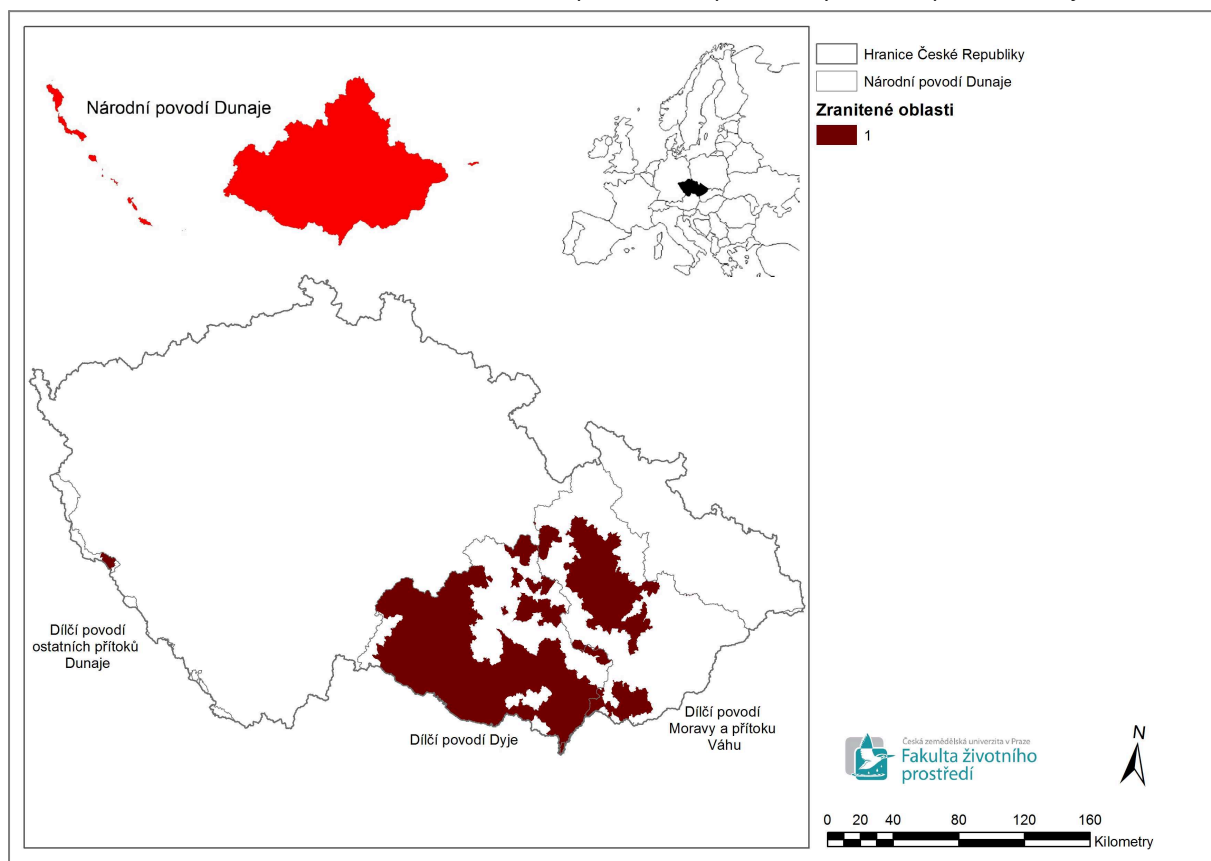

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Zranitelné oblasti

Zranitelné oblasti jsou oblasti, které byly vymezeny v souladu s § 33 vodního zákona, kde se vyskytují vody se zvýšenými koncentracemi dusičnanů (nad 50 mg/l) ze zemědělských zdrojů (obrázek č. 12). Zemědělské hospodaření ve zranitelných oblastech je upraveno akčním programem v souladu s požadavky nitrátové směrnice NV 262/2012 Sb.

Obrázek č. 12 Zranitelné oblasti v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

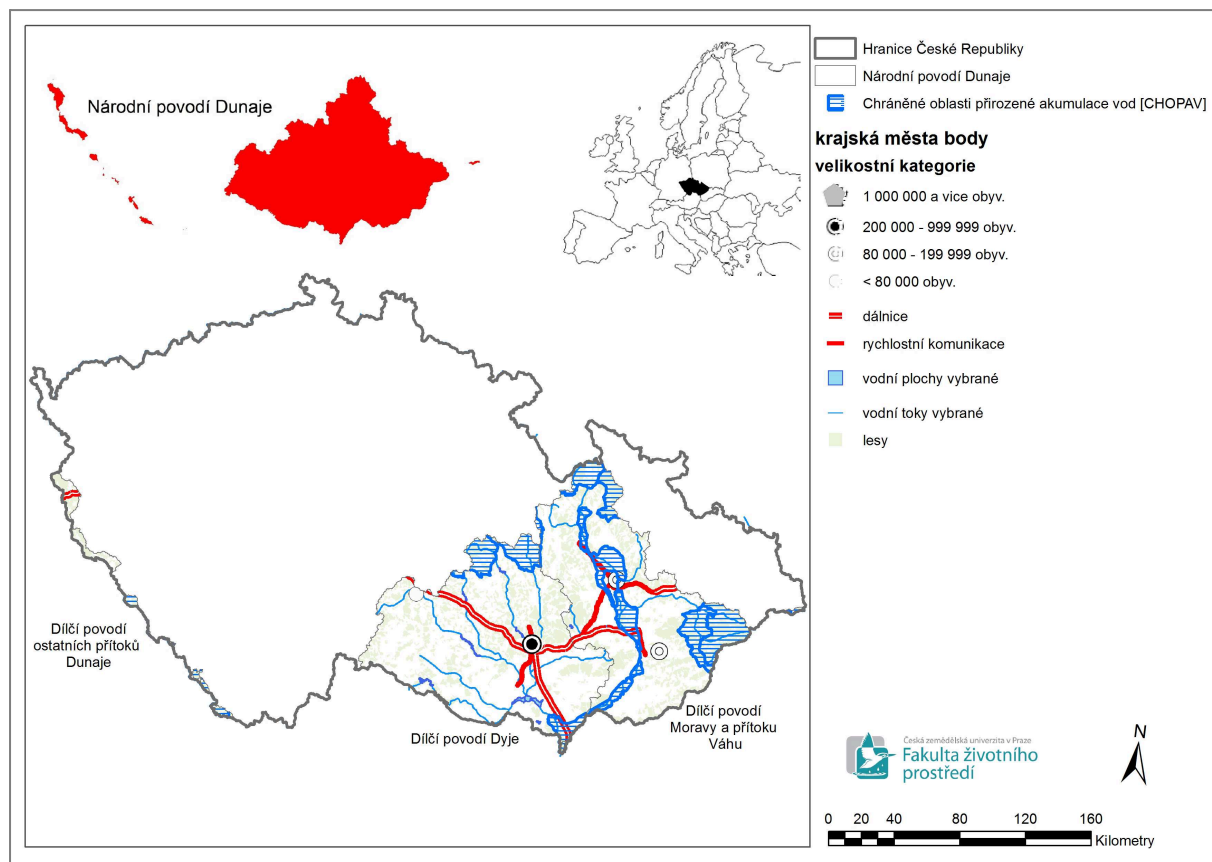

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Chráněné oblasti přirozené akumulace vod

Každá chráněná oblast přirozené akumulace vod (CHOPAV) je významné území a to nejen z vodohospodářského hlediska. Vyhláší ji vláda na základě odborných doporučení a poznatků o dané oblasti (např. hydrologické a vodohospodářské bilance, průtokové poměry, jakost podzemních vod, vydatnost pramenů a jiné), (obrázek č. 13). V chráněných oblastech přirozené akumulace vod se v rozsahu stanoveném příslušným nařízením vlády zakazuje: zmenšovat rozsah lesních pozemků; odvodňovat lesní pozemky; odvodňovat zemědělské pozemky; těžit rašelinu; těžit nerosty povrchového způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod; těžit a zpracovávat radioaktivní suroviny; ukládat radioaktivní odpady; ukládat oxid uhličitý do hydrogeologických struktur s využitelnými nebo využívanými zásobami podzemních vod.

Obrázek č. 13 Chráněné oblasti přirozené akumulace vod v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

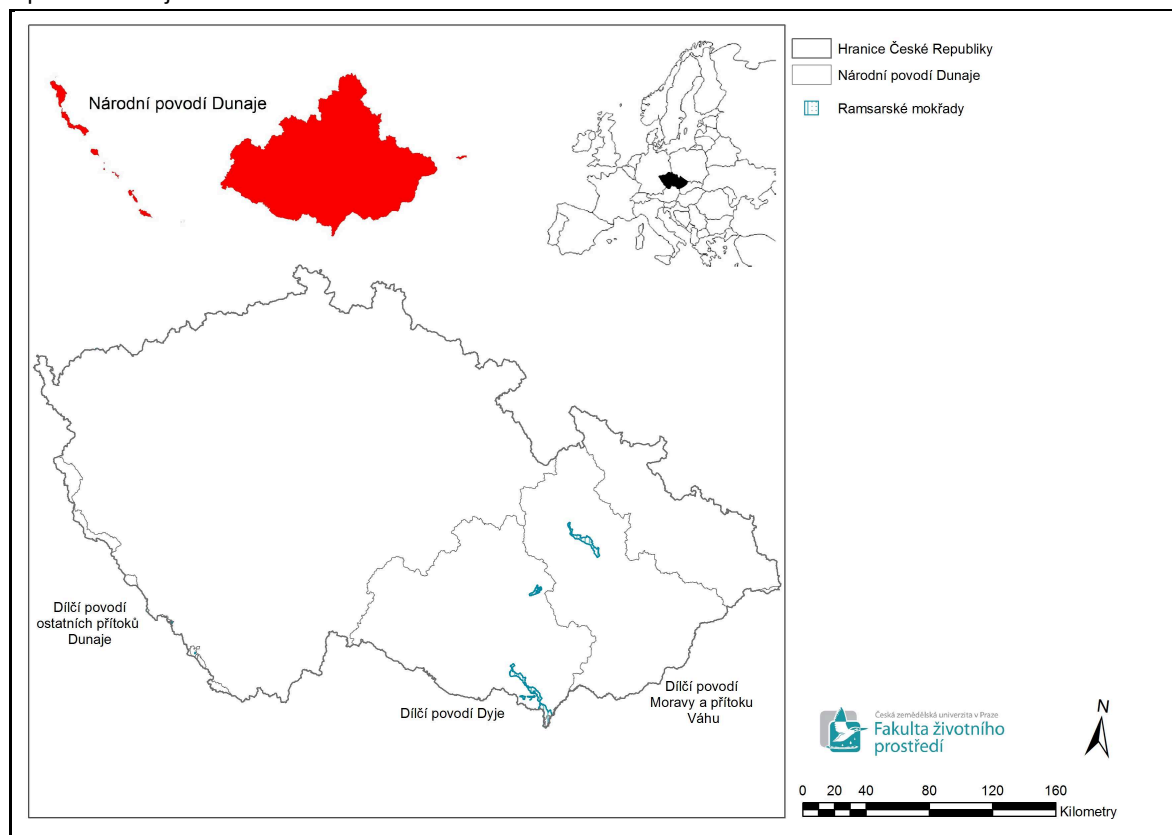
Ochrana mokřadů v rámci Ramsarské úmluvy

V dikci Ramsarské úmluvy se mokřadem rozumí zejména: rašeliniště a slatiniště, rybníky, soustavy rybníků, lužní lesy, nivy řek, mrtvá ramena, tůňe, zaplavované nebo mokré louky, rákosiny, ostřicové louky, prameny, prameniště, toky a jejich úseky, jiné vodní a bažinné biotopy, údolní nádrže, zatopené lomy, štěrkovny, pískovny, horská jezera, slaniska. Ramsarská úmluva chrání mokřady, mající mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva (obr. č. 14).

Ochranná pásma vodních zdrojů

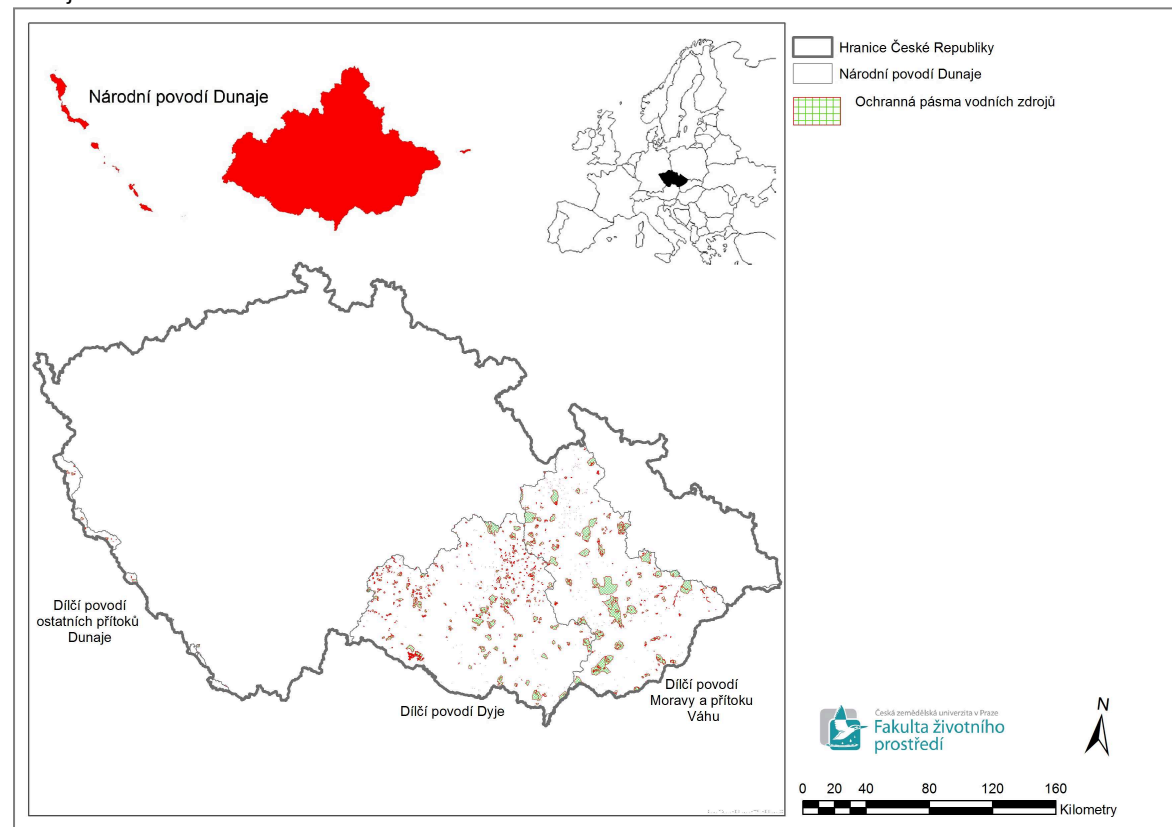
Ochranné pásma vodních zdrojů I. a II. stupně jsou definována v § 30 zákona o vodách k ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody. Vyžadují-li to závažné okolnosti, může vodoprávní úřad stanovit ochranná pásma i pro vodní zdroje s nižší kapacitou (obr. č. 15).

Obrázek č. 14 Území chráněné Ramsarskou konvencí v rámci území Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Obrázek č. 15 Ochranná pásma vodních zdrojů v rámci území Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Dunaje

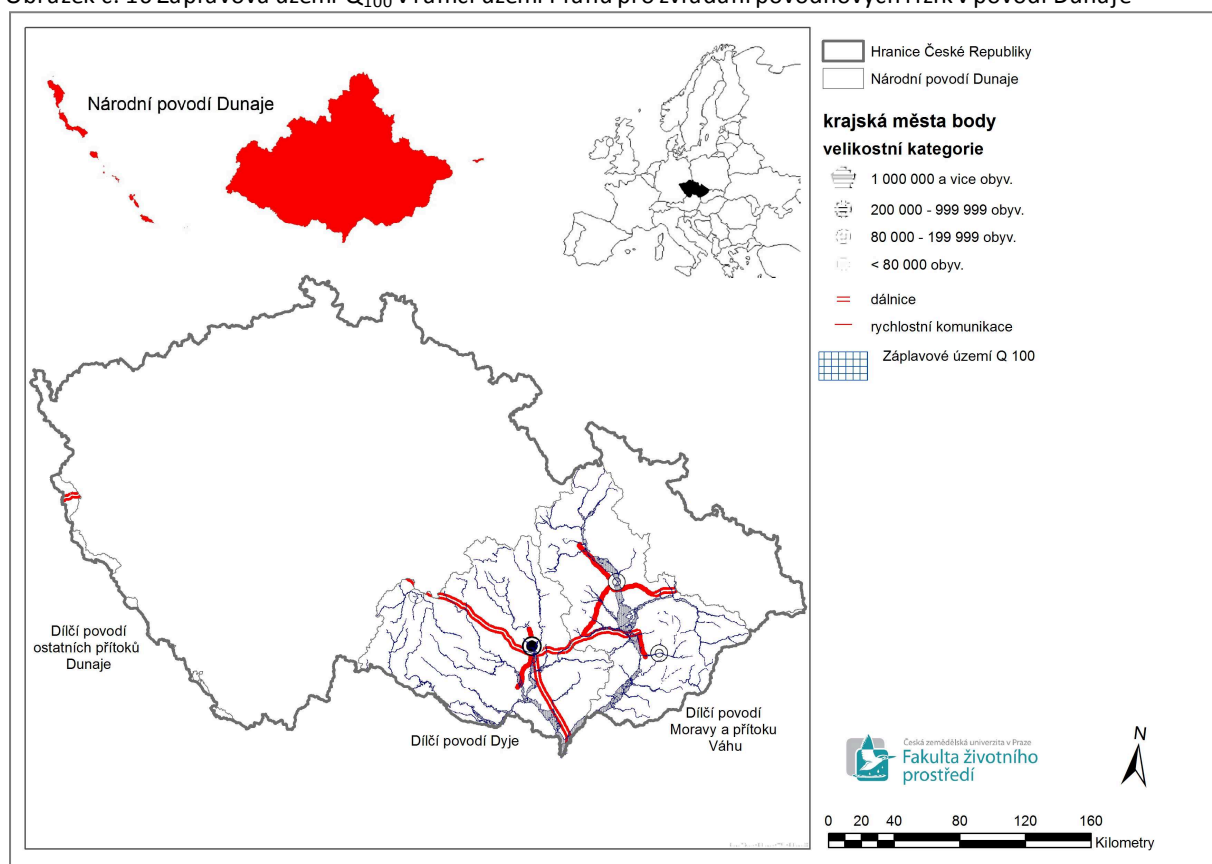

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Povodně

Původ a typ povodní ovlivňuje několik faktorů. Tvar povodí významně ovlivňuje vývoj povodní a kulminační průtoky. Horní část povodí Moravy má vějířovitý tvar (řeka Morava a Bečva) a ve střední a dolní části je tvar povodí podlouhlý. Na Moravě je průběh povodně následující. Až po ústí Moravské Sázavy se povodňové vlny přítoků a Moravy střetávají či se míjí o poměrně krátkou dobu. To má za následek zvyšování kulminace Moravy. Lze říci, že dále od Třebůvky již přítoky výrazně Moravu předbíhají. Od Mohelnické brázdy se také začíná uplatňovat transformační účinek rozlivů. Ačkoliv je Bečva kratší a má i menší povodí, v místě soutoku s Moravou jsou povodně stejné N-letosti mnohem větší na Bečvě. Bečva však již Moravu předbíhá, ale přesto kulminaci Moravy zvětšuje. Nejvyšší povodňové průtoky na Moravě vůbec jsou proto zaznamenávány v Kroměříži. V této oblasti je však také plocha rozlivů největší a povodňová vlna se výrazně zplošťuje. Dále, až po soutok s Dyjí, se Morava rozlévá do inundace a přitom jsou povodně z přítoků již za svou kulminací. (obr. č. 16).

Obrázek č. 16 Záplavová území Q_{100} v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Vymezení oblastí s významnými povodňovými riziky

Předběžné vyhodnocení povodňových rizik bylo provedeno v oblastech se stanoveným záplavovým územím pro povodňové scénáře Q_5 , Q_{20} a Q_{100} . Použity byly informace ze standardně vedených databází v ČR, zejména vymezení zastavěných ploch a lokalizace dopravní infrastruktury, počty trvale bydlících obyvatel a hodnota majetku (fixních aktiv) v územních jednotkách. Doplňkově byla použita lokalizace potencionálních zdrojů znečištění a lokalizace kulturních a historických památek.

Na základě analýzy těchto informací byl kvantifikován možný dopad povodňového nebezpečí podle dvou základních hledisek:

- počet obyvatel pravděpodobně dotčených povodňovými rozlivy v záplavových územích, podle všech dostupných scénářů nebezpečí (zejména Q_5 , Q_{20} , Q_{100}), v průměru za rok;
- hodnota majetku (vztažená k zastavěným plochám a silniční dopravní infrastruktuře) pravděpodobně dotčeného povodňovými rozlivy v záplavových územích, podle všech dostupných scénářů nebezpečí (zejména Q_5 , Q_{20} , Q_{100}), v průměru za rok.

Pomocná hlediska sloužila k upřesnění rozsahu oblastí s významným povodňovým rizikem, po jejich vymezení podle základních hledisek při nastavení kritérií. Využity byly následující údaje:

- povodňové ohrožení objektů, ve kterých se nakládá s nebezpečnými látkami a mají proto potenciál způsobit havarijní znečištění vody nebo životního prostředí při zasažení povodní Q_{100} ;
- povodňové ohrožení kulturních a historických památek při Q_{100} .

K vlastnímu vymezení oblastí s významným povodňovým rizikem byla na základě testovacích analýz použita pro základní hlediska tato kritéria:

- počet obyvatel dotčených povodňovým nebezpečím ≥ 25 obyv./rok;
- hodnota dotčených fixních aktiv povodňovým nebezpečím ≥ 70 mil. Kč/rok,

příčemž do výběru byly zahrnuty všechny základní územní jednotky měst a obcí, ve kterých byla naplněna alespoň jedna z podmínek kombinovaného kritéria. V případech, kdy vybrané základní územní jednotky spolu nesousedily, byly spojeny vymezené úseky do jednoho souvislého buď na základě vyhodnocení pomocných hledisek, nebo s ohledem na praktickou řešitelnost hydrologických souvislostí.

Prvotně bylo v rámci předběžného vyhodnocení povodňových rizik (2011) vymezeno v české části povodí Dunaje 125 oblastí s významným povodňovým rizikem, které byly v rámci zpracování dokumentací oblastí s významným povodňovým rizikem (DOsVPR) sdruženy do 58 oblastí. Celková délka úseků vodních toků v oblastech s významným povodňovým rizikem v povodí Dunaje činí 617,3 km.

Nebezpečí povodní z přívalových srážek

Přívalová povodeň vzniká nejčastěji následkem rychlého povrchového odtoku způsobeného přívalovými srážkami, které mají lokální charakter a velmi silnou intenzitu, zpravidla více než 30 mm za hodinu. Projevuje se velmi rychlým vzestupem hladiny vody a následně i velmi rychlým poklesem.

Vedle intenzity srážek zde sehrává velmi důležitou úlohu schopnost půdního povrchu vsakovat srážkovou vodu. Tato schopnost infiltrace je primárně ovlivněna jak způsobem využívání území, tak i jeho morfologickými charakteristikami, zejména sklonitostí svahů. Podstatný je rovněž aktuální stav nasycení půdního povrchu předchozími srážkami.

Přítalové srážky postihují zpravidla území od několika km² po několik desítek, vzácně stovek km². Mohou s kolísavou intenzitou trvat od několika málo minut až po několik hodin. Pro přítalovou povodeň je proto charakteristické to, že může zasáhnout kromě malých vodotečí rovněž za normální situace suchá údolí nebo úžlabiny, kde dochází k soustředění povrchového odtoku z okolních svahů. Území pod delšími svahy jsou proto nejrizikovější z hlediska možného vzniku přítalových povodní, a proto nevhodný způsob obhospodařování pozemků na těchto svazích riziko zvýšeného odtoku a doprovodné eroze během přítalových srážek velmi zvyšuje.

Možnosti předpovídání přítalových povodní jsou velmi silně omezeny, a to vzhledem k prudké dynamice vývoje konvekční oblačnosti, ze které vypadávají přítalové srážky. I když meteorologické podmínky pro vznik silných přítalových srážek mohou být poměrně úspěšně předpověděny, přesnou lokalizaci výskytu, trvání a intenzitu přítalových srážek a tím i oblast eventuálního výskytu přítalových povodní predikovat v podstatě nelze.

Přítalové srážky se mohou vyskytnout v ČR prakticky kdekoli. Proto pro orientační vymezení lokalit, kde mohou přítalové srážky mít obzvláště nepříznivé důsledky pro zastavěná území, byly identifikovány tzv. kritické body, přispívající plochy a dráhy soustředěného odtoku jakožto charakteristiky projevů povodní z přítalových srážek mimo koryta vodních toků. Zpracování provedl Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka, v.v.i. vlastní metodou pro celé území ČR. Kritické body byly definovány na průsečíku hranice zastavěného území obce s linií dráhy soustředěného odtoku s velikostí přispívající plochy 0,3 - 10 km². Dále byl pro každou lokalitu vypočten „ukazatel kritických podmínek F“, který je vyjádřen kombinací fyzicko-geografických podmínek, způsobů využití území, regionálních rozdílů krajinného pokryvu a potenciálního výskytu srážek extrémních hodnot pro konkrétní přispívající plochy. Čím vyšší hodnota ukazatele, tím je vyšší potenciál nebezpečí vzniku přítalové povodně.

Na území ČR bylo vymezeno celkem 524 kritických bodů, tj. urbanizovaných lokalit, které jsou vystaveny významnému nebezpečí povodní z přítalových srážek. Z toho 152 lokalit přísluší do české části povodí Dunaje. Prostorová lokalizace kritických bodů je využívána při tvorbě povodňových a krizových plánů a při návrhu dalších opatření.

Eutrofizace

Pojem eutrofizace je v současné době používán zejména ve vztahu k zachování ekologické kvality povrchových vod. Jedná se o složitý jev vyvolaný nadbytkem živin v prostředí, jehož důsledkem je narušení ekologických procesů a negativní ovlivnění kvality, biodiverzity a udržitelného využívání vody. Vlivem přítomnosti vysokých koncentrací anorganických živin (dusík, fosfor) dochází buď k nadprodukci biomasy sinic a řas rozptýlených ve vodě nebo k výraznému rozvoji vodní makrovegetace, případně se objevují makroskopické nárosty vláknitých sinic a řas na ponořených podkladech. Projevy eutrofizace mají výrazný sezónní charakter. Přírodním důsledkem je zvýšená produkce organické hmoty fytoplanktonem, tj. nárůst zatížení organickými látkami. Významné je také ovlivnění kyslíkových poměrů, které jsou podstatným faktorem pro stav oživení vodních ekosystémů. Vysoká biomasa fytoplanktonu způsobuje vlivem své fotosyntetické aktivity růst pH vody (často nad

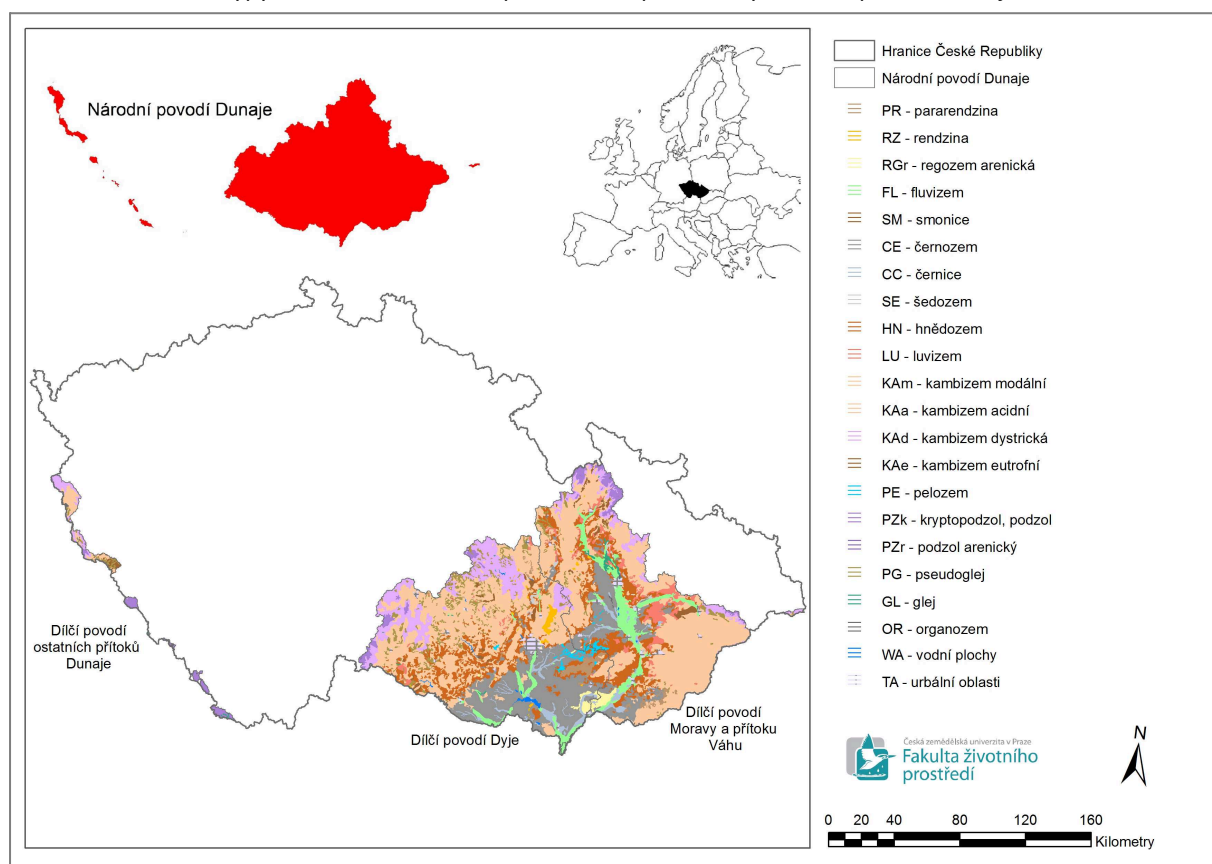
hodnoty 9,0), což při určité koncentraci amonných iontů může vést k toxickým dopadům na ryby (Novomlýnské nádrže).

Půda

Půda je jednou ze základních složek životního prostředí, významných pro existenci rostlinných a živočišných organismů. Ochrana půdního fondu patří k základním přístupům strategie udržitelného rozvoje.

Kvalita půdy je negativně ovlivněna zejména antropogenní činností, jako je aplikace některých vstupů do půdy, např. využívání kalů z ČOV a aplikací chemických látek v zemědělství při hnojení zemědělské půdy a používání přípravků na ochranu rostlin. Na některých místech je ovlivněna přírodními vlivy, mezi které patří sesuvy půd.

Obrázek č. 17 Půdní typy v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Potenciální zranitelnost půd acidifikací

Acidifikace (okyselování) půd je pozvolný proces, ke kterému dochází na značné části zemědělského půdního fondu (mimo půd výrazně vápenitých). Téměř všechny půdy v ČR vykazují v poslední době mírný pokles hodnot pH, tedy mírnou aktuální acidifikaci. Proces acidifikace půd je přirozeným jevem především v horských oblastech, je důsledkem tvorby organických kyselin, ke které dochází v lesních půdách při rozkladu organických látek. Tento přirozený proces je však značně umocňován důsledky antropogenní činnosti, jako je např. atmosférická mokrá a suchá kyselá depozice, nevhodný způsob obhospodařování lesů, nedostatečné používání vápenatých hnojiv, odběr Ca a Mg z půdy plodinami (vysokým podílem obilovin, bez víceletých pícnin), používání nesprávné agrotechniky, či jiné antropické zásahy do půdy.

Potenciální zranitelnost spodních vrstev půdy utužením

Závažným projevem degradace půd je utužení (kompakce) půd. Degradace fyzikálních vlastností půdy a z ní vyplývající půdní utužení podorníčí, spodin a tvorba krust na povrchu půdy negativně ovlivňují produkční a mimoprodukční funkce půdy. Tato degradace pak omezuje infiltraci, urychluje povrchový odtok a zvyšuje erozi, zmenšuje retenční vodní kapacitu a využitelnou vodní kapacitu půdy, omezuje účinnou hloubku půdního profilu, potlačuje biologickou aktivitu zhoršením vzdušného, vodního a termického režimu půdy. V ČR je degradací utužením ohroženo 40 % zemědělské půdy, tj. cca 1,75 mil. ha, z toho necelých 30 % (cca 0,5 mil. ha) je zranitelných tzv. genetickým utužením, daným přirozenými vlastnostmi půd, a více než 70 % (cca 1,25 mil. ha) tzv. technogenním utužením, jež vzniká řadou příčin antropogenního charakteru. V současné době se stav půd v ČR z hlediska utužení jeví jako stagnující, případně stále se zhoršující. Nejvíce je poškozeno a ohroženo podorníčí zemědělských půd, což souvisí se stále více používanou výkonnější, a tím i těžší zemědělskou technikou, a také s minimalizací kultivačních prací, často prováděných při nevhodných vlhkostních podmínkách půd. Nejčastěji se půdy ohrožené utužením vyskytují v severní a západní části ČR.

Potenciální ohrožení zemědělské půdy větrnou erozí

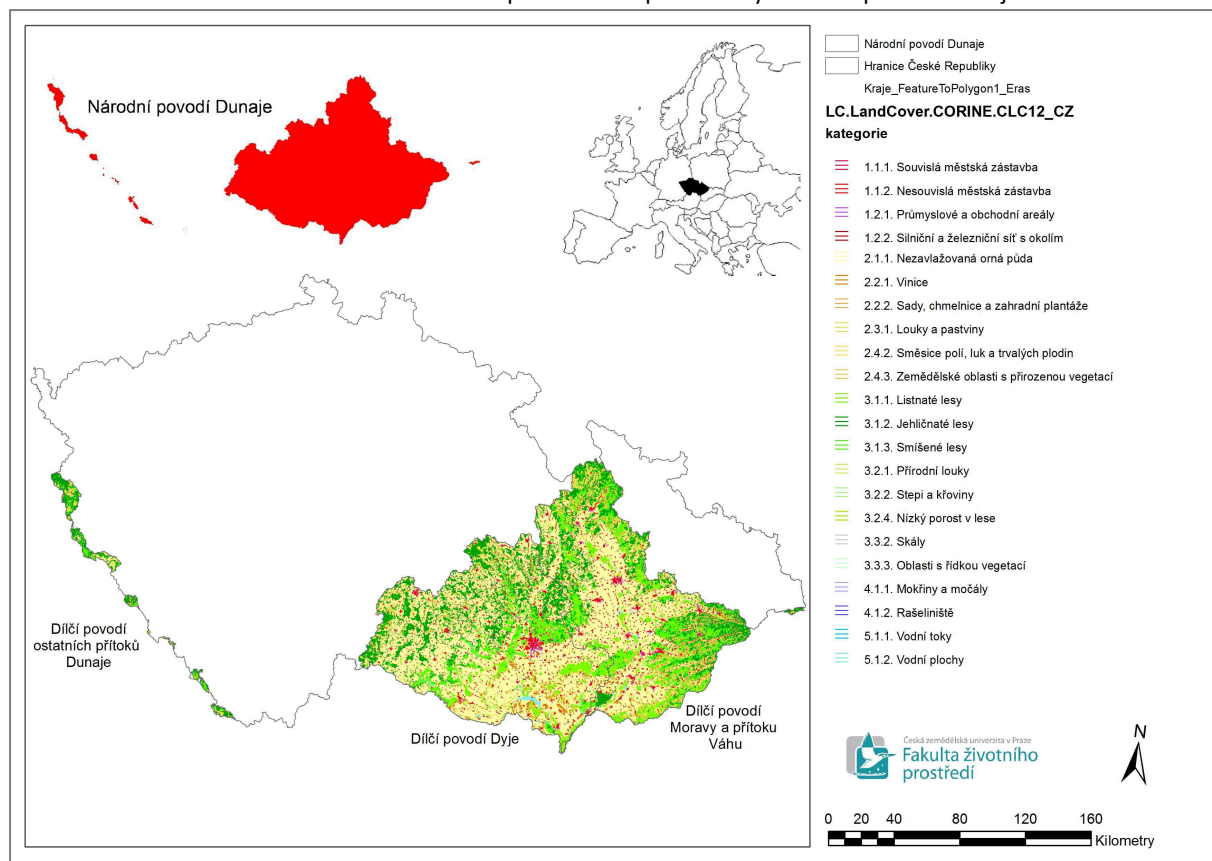
V současné době je v ČR ohroženo (půdy nejohroženější, půdy silně ohrožené a půdy ohrožené) cca 7,5 % zemědělské půdy větrnou erozí. Větrná eroze se vyskytuje i tam, kde se dříve nevyskytovala, nebo vyskytovala jen neškodně. Výrazně se projevil antropický vliv na její rozšíření jak do plochy, tak také do její intenzity. Při současném trendu hospodaření lze předpokládat, že do budoucna bude nebezpečí větrné eroze vzrůstat.

Zvyšování míry eroze je mimo jiné ovlivněno zvyšující se intenzitou výskytu extrémních klimatických jevů (zejména vydatnějšími přívalovými dešti), ale také nevhodným způsobem hospodaření na zemědělské půdě (např. pěstování kukuřice ve svahu apod.), kterým dochází k degradaci půdy (tzn. zhoršování jejích vlastností, a tím i snižování odolnosti půdy vůči erozi).

Potenciální ohrožení zemědělské půdy vodní erozí

V současné době je v ČR podle nové metodiky určování erozní ohroženosti VÚMOP, v.v.i., na základě maximální přípustné hodnoty faktoru ochranného vlivu vegetace (C_p), potenciálně ohroženo cca 22 % zemědělské půdy vodní erozí.

Obrázek č. 18 Land cover v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

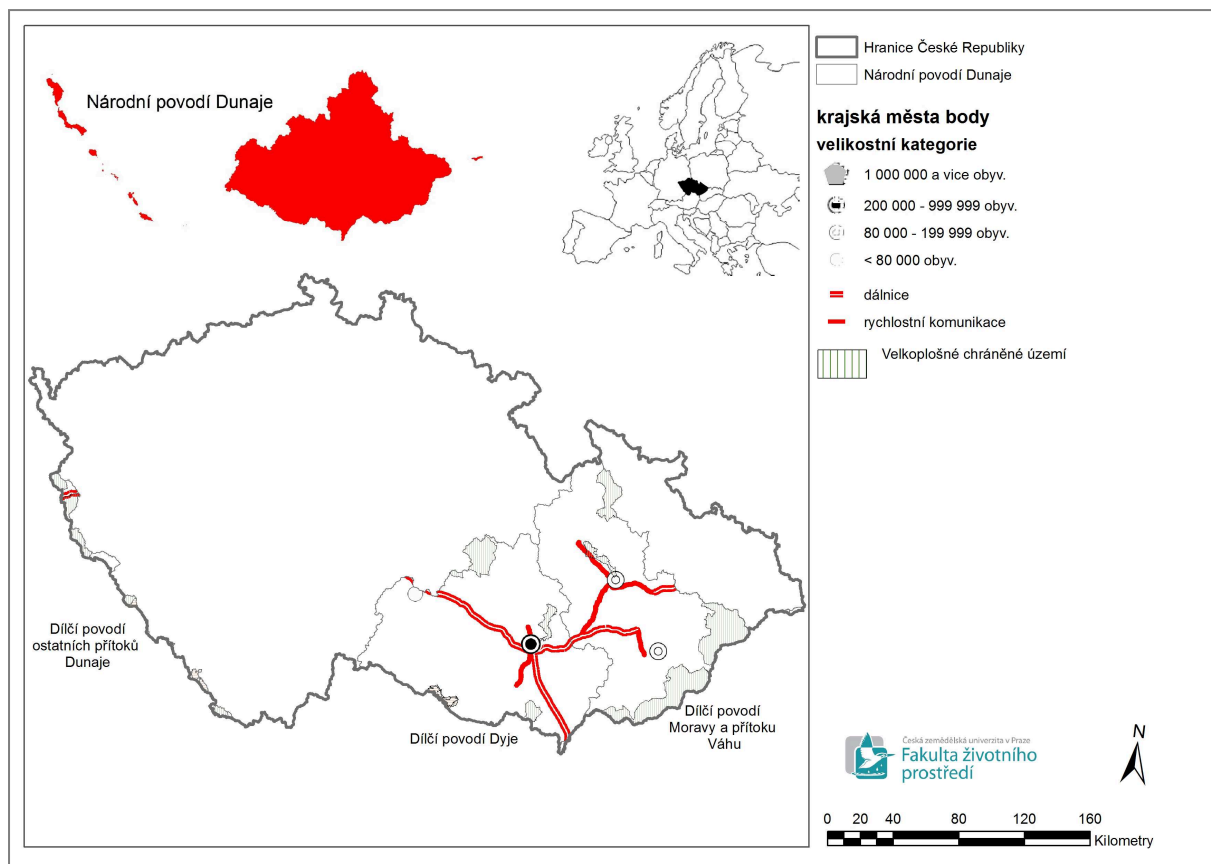

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Příroda a krajina

V ČR stejně jako v celé střední Evropě převládá kulturní krajina ovlivněná intenzivní antropogenní činností. Působení člověka mělo za příčinu vznik několika unikátních krajinných typů, ve kterých se udržela nebo vytvořila řada jedinečných ekosystémů. Další intenzifikace zemědělské a průmyslové výroby tyto ekosystémy ohrožuje. Důsledkem je snížená retenční schopnost krajiny, snížená biodiverzita zemědělských ekosystémů, nízká biodiverzita monokulturních lesů a staré ekologické zátěže. Česká republika se vyznačuje velkým bohatstvím druhů rostlin a živočichů. Toto bohatství je však vážně narušeno působením člověka do té míry, že ohrožení se týká nejen rozšíření a početnosti planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů, ale i celých biotopů a ekosystému jako celku. Kromě znečištění jednotlivých složek životního prostředí jsou příčinou tohoto vývoje zejména nežádoucí změny v krajině v důsledku jejího hospodářského využívání. Z krajiny mizí důležité přechodové plochy (ekotony), které jsou významné svou biologickou rozmanitostí.

Obrázek č. 19 Velkoplošná chráněná územ v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

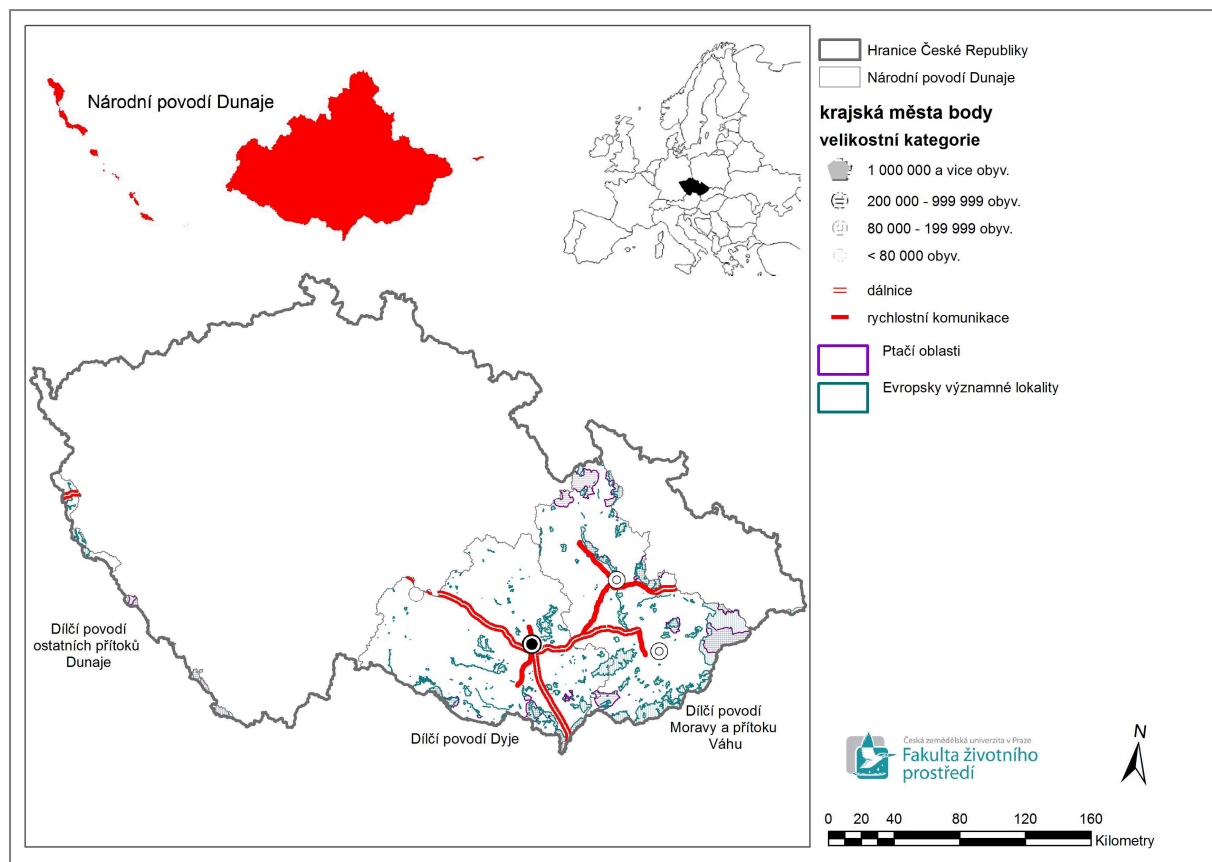

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Natura 2000

Významným prvkem ochrany přírody a krajiny je rovněž celoevropská soustava chráněných území Natura 2000 dle směrnice Rady 2009/147/EC, o ochraně volně žijících ptáků, (nahrazuje směrnici Rady 79/409/EHS) a směrnice Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. V rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje se nacházejí jak ptačí oblasti, tak evropsky významné lokality.

Obrázek č. 20 Území Nature 2000, evropsky významné lokality a ptačí oblasti v roce 2013 v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

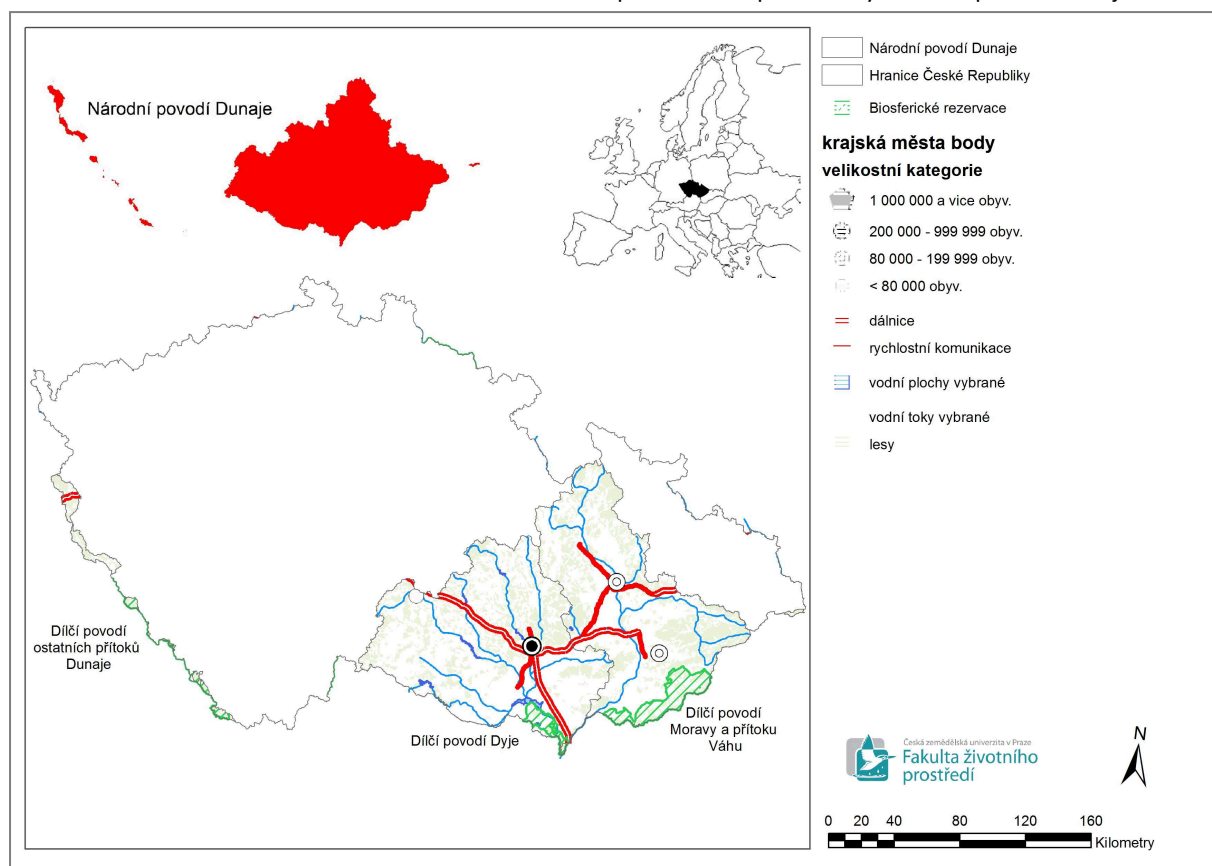
Stále závažnějším faktorem ohrožení biodiverzity na úrovni druhů i celých společenstev je v celosvětovém měřítku a stále více i v ČR šíření nepůvodních, invazních druhů rostlin a živočichů. Invazní druhy jsou nejen významným konkurentem původních rostlin a živočichů, ale znamenají také riziko přenosu nebezpečných chorob.

Biosférické rezervace

Biosférické rezervace jsou chráněná velkoplošná území vyhlášená v rámci mezinárodního programu UNESCO Člověk a biosféra. Světová síť biosférických rezervací je rozprostřena tak, aby zahrnovala všechny základní biomy Země. Tato území představují reprezentativní ukázky kulturních i přírodních krajín, ve kterých zároveň hraje důležitou roli člověk a jeho aktivity. V rámci zájmového území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje se nacházejí následující biosférické rezervace:

- Biosférická rezervace Šumava
- Biosférická rezervace Bílé Karpaty
- Biosférická rezervace Dolní Morava

Obrázek č. 21 Biosférické rezervace v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

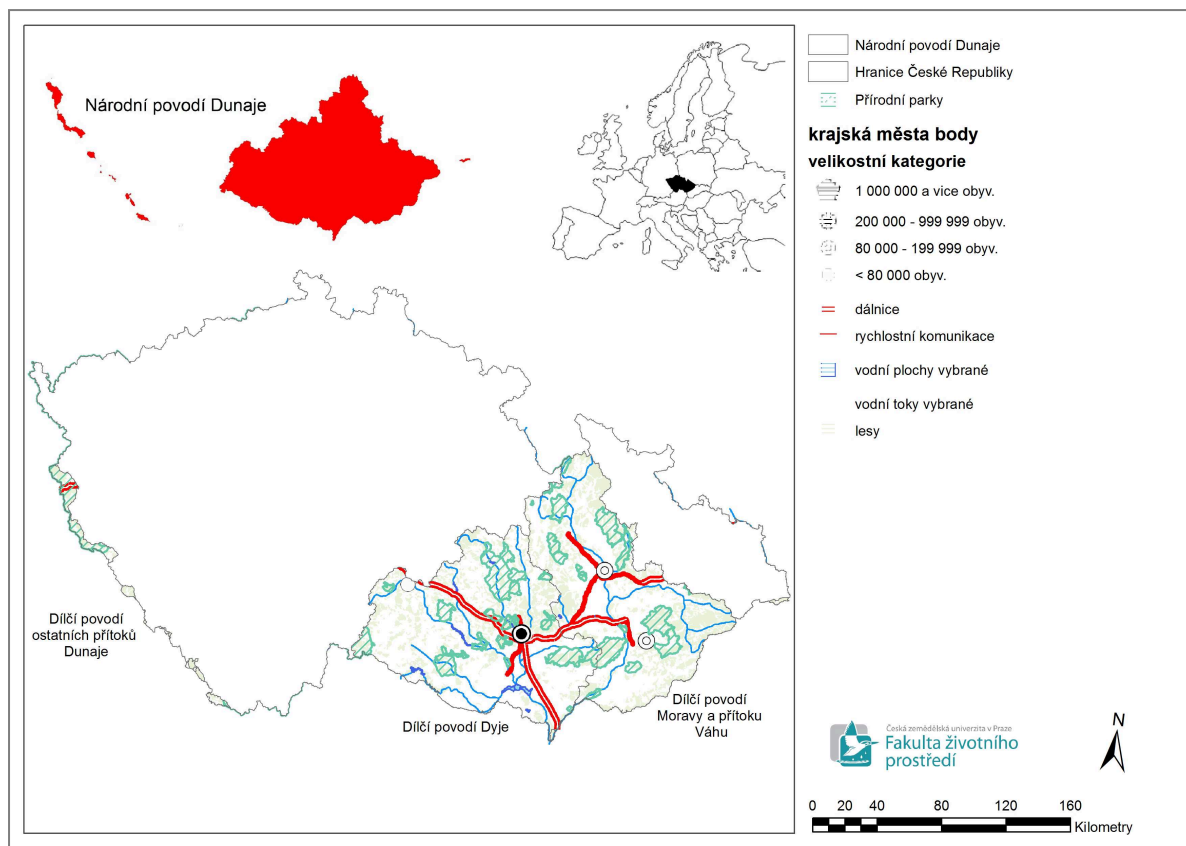
Krajinný ráz

Udržení dochovaného stavu přírodních, kulturně-historických a krajinářsko-estetických hodnot v krajině vyžaduje ochranu a péči při všech činnostech a na všech úrovních. V řešení této problematiky se v poslední době začíná prosazovat koncepční přístup. Na územích s významným soustředěním estetických a přírodních hodnot se vyhláší přírodní parky. Ve velkoplošných zvláště chráněných územích (VZCHÚ) upravují způsob ochrany krajinného rázu ochranné podmínky stanovené zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Problémovými zásahy do krajinného rázu jsou v současné době velkoplošné terénní úpravy a stožárové stavby.

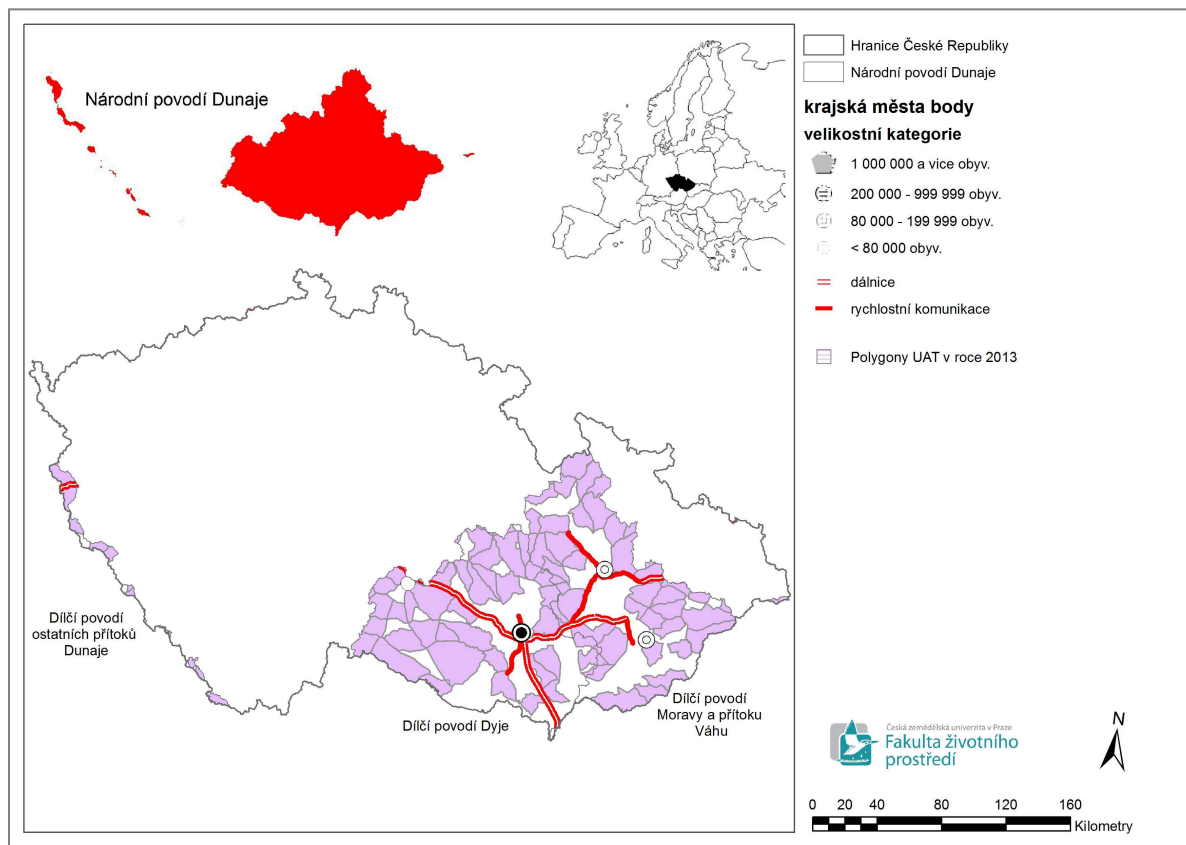
V rámci zájmového území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje se vyskytuje celá řada přírodních parků s hlavním účelem ochrany dochovaného krajinného rázu (obrázek č. 22)

Vedle snižování kvality krajinného rázu patří v současné době mezi hlavní rizika pro krajinu zejména postupné omezování její průchodnosti, zvláště v důsledku fragmentace liniovými stavbami a oplocováním (obrázek č. 23 a 24). Právě fragmentace dosud souvislých přírodních blízkých území na mozaiku samostatně ekologicky nefunkčních ploch představuje v současné době jeden z nejvýznamnějších faktorů ohrožujících další existenci mnoha druhů.

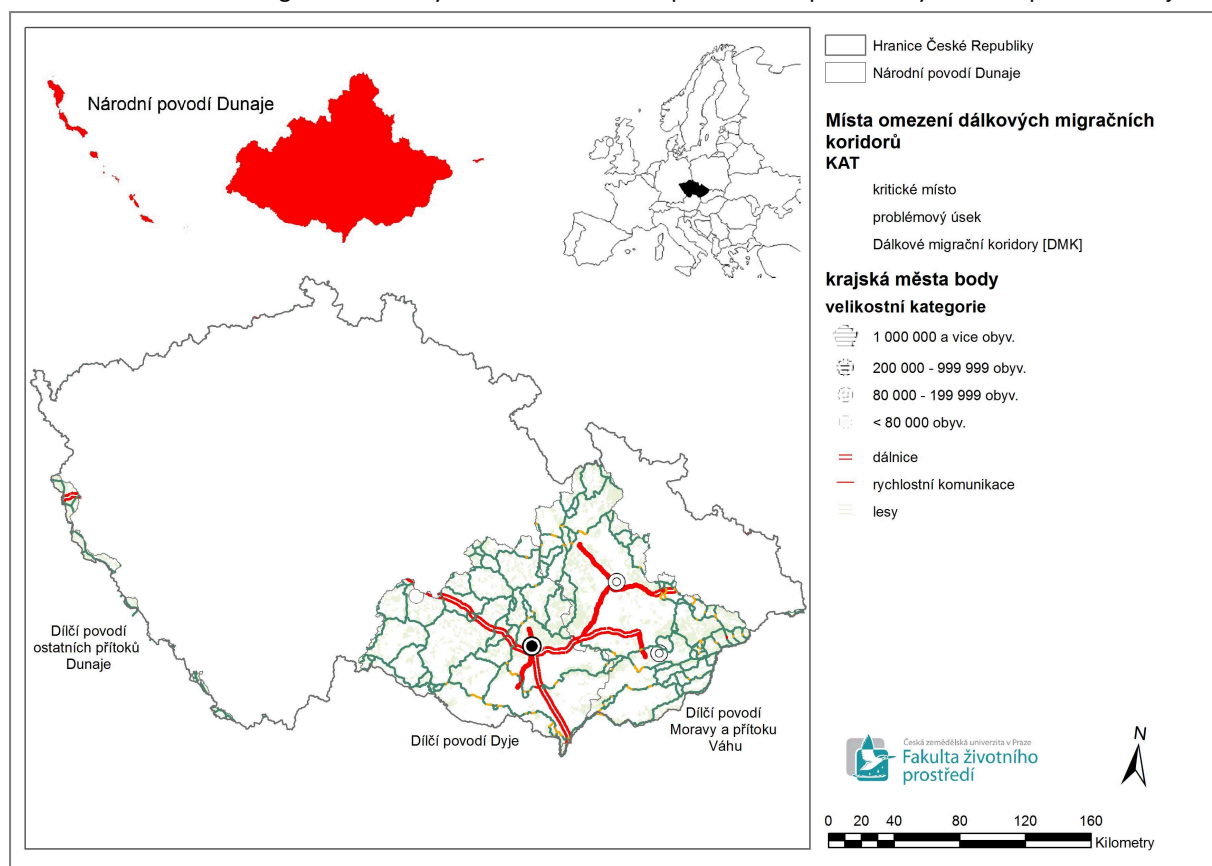
Obrázek č. 22 Přírodní parky v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Obrázek č. 23 Fragmentace krajiny (UAT) v roce 2013 v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Obrázek č. 24 Dálkové migrační koridory v rámci území Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Dunaje

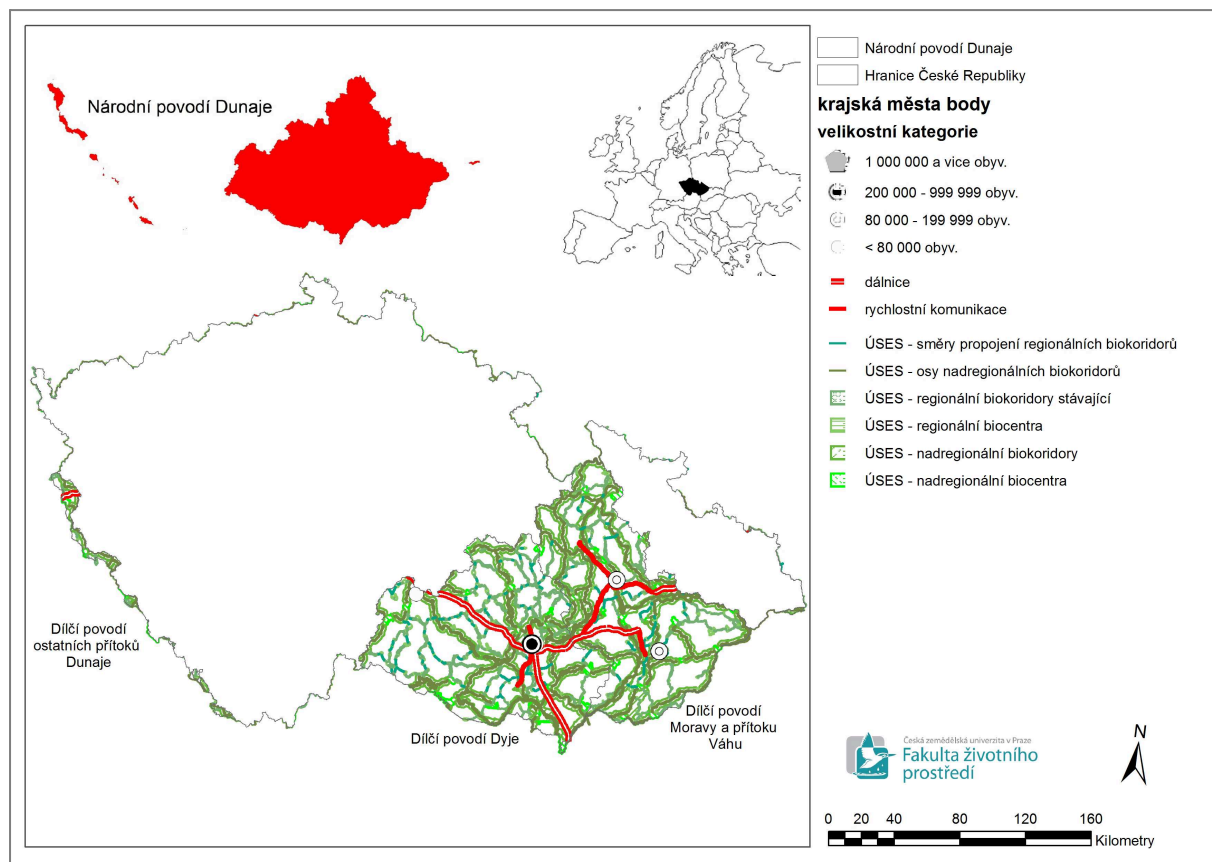

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Územní systém ekologické stability

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je vymezován na základě zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, a je charakterizován jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých, ekosystémů. ÚSES umožňuje uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivě působí na okolní, méně stabilní části krajiny a vytváří tak základ pro její mnohostranné využívání. Vymezení ÚSES stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Rozlišují se tři úrovně ÚSES: lokální, regionální a nadregionální. V ČR se nalézají všechny uvedené prvky ÚSES a tyto je nutno v následných krocích při realizaci koncepce respektovat.

Obrázek č. 25 Územní systém ekologické stability v rámci území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Staré ekologické zátěže a zátěže

Přetrvávající rozsáhlý výskyt kontaminovaných míst (starých ekologických zátěží) na území České republiky je jedním z historických pozůstatků více jak padesátiletého působení (1938–1989) nedemokratických režimů, kdy nebyly ochrana životního prostředí a nakládání se závadnými látkami při průmyslové a další výrobě na vysoké úrovni. Systematické odstraňování těchto starých ekologických zátěží začalo ve větší míře až po r. 1990. Za některé z nich, zejména v rámci privatizace, převzal odpovědnost stát.

V r. 2009 proběhla poslední úplná aktualizace ÚAP (Územně analytických podkladů), která zahrnovala celkem 9942 lokalit. Průběžně aktualizované informace jsou vedeny v databázi SEKM (Systém evidence kontaminovaných míst).

Hluk

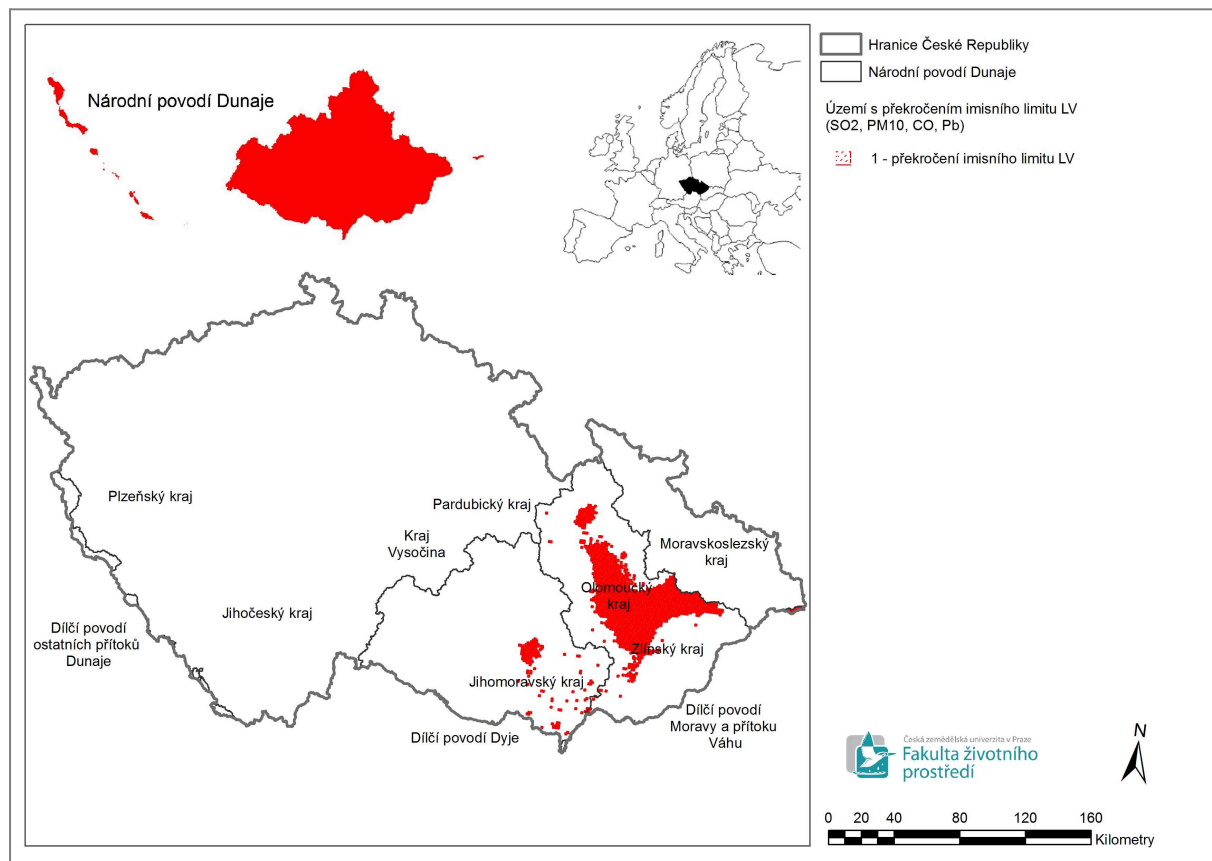
Přibližně 85 - 90 % hluku v životním prostředí je působeno dopravou. Největší podíl, cca 75 % má silniční doprava. Průměrná hodnota této hlučnosti v okolí hlavních komunikací u obytných objektů se pohybuje okolo hodnoty LAeq 70 dB ve dne a 63 dB v noci, ale v nejzatíženějších místech dosahuje ještě vyšších hodnot. V současné době se počet obyvatel vystavených celodennímu obtěžování hlukem v rámci celé ČR (L_{dvn} = 70 dB) odhaduje na 258 800 (2,5 % obyvatel ČR), počet obyvatel vystavených nemezní hodnotě hluku pro rušení spánku v rámci celé ČR (L_n = 60 dB) se odhaduje na 319 600 (3 % obyvatel ČR). V Brně se odhaduje, že je nadlimitní hodnotě akustického tlaku pro rušení spánku vystaveno nad 10 % obyvatel. Hluk v zatížených oblastech se v posledních letech již nezvyšuje, ale nadměrná hluková zátěž postihuje stále větší území.

Veřejné zdraví

Veřejné zdraví je chápáno jako zdraví populace, tj. jako souhrn zdravotního stavu všech jedinců daného společenství. Vývoj zdravotního stavu je charakterizován v nejméně posledních 15 letech prodloužením střední délky života při narození. Na tomto trendu měl rozhodující vliv pokles standardizované úmrtnosti na kardiovaskulární onemocnění. Zlepšení kvality životního prostředí v nejširším slova smyslu, včetně omezení používání nebezpečných chemických látek znamená splnění jedné z podmínek pro zlepšení zdravotního stavu a tím snížení výdajů na zdravotní péči.

Vzhledem k ochraně lidského zdraví i zdraví ekosystémů je třeba stále sledovat kvalitu pitné vody a snižovat zátěž lidské populace plynoucí ze znečištěného ovzduší a potravin polutanty (např. organochlorovými látkami, agrochemikáliemi, ftaláty, benzenem, toxickými kovy, PAH, asbestem, suspendovanými prachovými částicemi PM_{10} a $PM_{2,5}$ a dalšími). Doprava, těžba surovin, výroba energie, lokální topení na uhlí, průmyslová výroba, chemický průmysl, staré ekologické zátěže a zemědělství působí emise primárních polutantů i jejich prekurzorů. Tyto zdroje emitují do prostředí pestrou škálu značného množství rizikových a toxických látek, které se dále dostávají do potravních řetězců, do lidského organismu, rostlin a živočichů. V poslední době roste negativní vliv lokálního topení, které umožňuje nelegální spalování komunálního odpadu za vzniku řady polutantů (např. dioxinů). Všechny tyto látky migrují atmosférou, hydrosférou, litosférou i biosférou, dostávají se do organismů dýcháním, potravinami, vodou. Díky svým stopovým koncentracím jsou často lidskými smysly nepostřehnutelné, což z laického a psychologického hlediska zlehčuje individuálně vnímanou závažnost tohoto problému a ztěžuje jeho řešení.

Obrázek č. 26 Území s překročením imisního limitu LV (SO_2 , PM_{10} , CO a Pb)

Zdroj: FŽP ČZU v Praze

Kulturní památky

V České republice se nachází značný počet památkových objektů (hrady, zámky, kláštery, kostely, zříceniny, mlýny, věže apod.) i větších památkově chráněných celků, jejichž hodnota nespočívá primárně v cennosti jednotlivých objektů, ale právě v kontextu a vzájemných souvislostech takových ucelených souborů dochovaných staveb, náměstí, komunikací a hradeb (městské památkové rezervace apod.). Ochrana památek je většinou uspokojivě zajištěna příslušnými orgány.

4. Stávající problémy životního prostředí v dotčeném území

Na základě detailní analýzy stavu životního prostředí v území Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje byly stanoveny klíčové problémy životního prostředí. V rámci přehledu jsou uvedeny hlavní problémy životního prostředí, které jsou významné pro danou oblast a současně mají vazbu na obsahové zaměření předmětné strategie. Skupina hlavních okruhů byla definována na základě analýzy existujícího stavu a vývojových trendů jednotlivých jevů a složek životního prostředí. Stávající výčet může být pro úroveň SEA dokumentace doplněn na základě dalšího průběhu posuzování, vyjádření veřejnosti, nevládních organizací i orgánů veřejné správy.

Klimatická změna

- rostoucí místní a transnitní doprava;
- nepříznivé změny v land use;

Kvalita ovzduší

- plošné překračování platných imisních limitů pro ochranu lidského zdraví pro suspendované částice o velikosti frakce PM₁₀ a menší;
- plošné překračování hodnot imisních limitů stanovených pro benzo(a)pyren;
- vysoké množství emisí tuhých znečišťujících látek z lokálních topenišť na tuhá paliva a z mobilních zdrojů;
- zpětný přechod, čili nárůst lokálních topenišť na pevná paliva;
- nárůst emisí z plošných zdrojů (vytápění domácností) v důsledku používání nešetrných technologií spalování a spoluspalování komunálního odpadu;

Kvalita a dostupnost vody

- existence toků s IV. a V. stupněm znečištění z bodových zdrojů;
- znečištění nebezpečnými látkami, nutriety a organickými látkami;
- nezlepšování stavu útvarů povrchových a podzemních vod;
- přetrvávající zemědělské znečištění povrchových zdrojů pitné vody (vodárenské toky a nádrže);
- nedostačený podíl přirozených koryt vodních toků;
- variabilita srážek, častější frekvence extrémních jevů (sucha, přívalové deště, povodně), jako důsledek změny klimatu;

Příroda a krajina

- zrychlující se nárůst urbanizovaného území a zastavěných ploch;
- podélná neprostupnost vodních toků pro organismy;
- nízká průchodnost krajiny v důsledku realizace liniových staveb a scelování zemědělských pozemků;
- nízká retenční schopnost krajiny;

- rostoucí vlivy lidské činnosti na krajinu (urbanizace, intenzivní zemědělství, rekreace atd.);
- dosud nedořešené územně ekologické limity;
- Nedostatečné posuzování variant možných řešení stávajících problémů a plánovaných aktivit v uceleném povodí s výběrem komplexního řešení;
- Pomalá realizace komplexních pozemkových úprav;
- malý podíl ploch sloužící k přirozenému rozlivu vod při povodních.

Zachování biologické rozmanitosti

- vysoký počet vyhynulých nebo kriticky a silně ohrožených druhů;
- zrychlování procesu vymírání druhů;
- mizení vhodných biotopů a ekosystémů ve vodním a na ně navazujících prostředích v důsledku nevhodného využívání krajiny;
- šíření nepůvodních, invazních druhů rostlin a živočichů;
- intenzifikace lidské činnosti v chráněných oblastech (cestovní ruch, využívání OZE);

Lesní hospodářství

- špatný zdravotní stav lesů (imisiční poškození atd.);
- nevhodné druhové složení a věková struktura lesů;
- nedostatečné využívání přírodních procesů při lesní obnově;

Šetrné využívání přírodních zdrojů

- nárůst zastavěného území spojený se zvyšováním měrné spotřeby na jednotku plochy, vyšší logistickou náročností;
- přetrvávající konzumní způsob života (s vysokou ekologickou stopou);
- nezvládnutí účinné komunikace k obyvatelstvu ve vztahu k šetrnému využívání zdrojů;

Půda

- výměra zemědělského půdního fondu postupně klesá;
- nedostatečné prosazování standardů zemědělského hospodaření týkající se ochrany životního prostředí (cross compliance);
- přibližně polovina tohoto záboru ZPF nastává v důsledku transformace zemědělské půdy na zastavěné a ostatní plochy;
- na území ČR je 18,8 % ZPF (podle databáze BPEJ) potenciálně silně až extrémně ohroženo vodní erozí;
- na území ČR je 5,4 % ZPF (podle databáze BPEJ) potenciálně silně až extrémně ohroženo větrnou erozí;
- zvyšující se spotřeba minerálních hnojiv a přípravků na ochranu rostlin;
- snižování množství i kvality organické hmoty v půdě;
- poměrně vysoké procento zemědělské půdy je ohroženo utužením a okyselováním (acidifikací).

Kvalita životního prostředí v sídlech

- nárůst urbanizovaného území a zastavěných ploch;
- zanedbaná údržba některých částí měst (panelová sídliště, sociální bydlení staršího typu);
- dopady změn klimatu s extrémními projevy počasí (povodně, vichřice, přívalové deště, extrémní letní (jarní) horka apod.);
- nedostatečná ochrana intravilánu před účinky povodí.

D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ

Komplexní posouzení vlivů Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje na životní prostředí bude v souladu s požadavky zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, provedeno v dokumentu Vyhodnocení vlivů koncepce na ŽP (Vyhodnocení), který bude zpracován na základě závěru zjišťovacího řízení, který bude vydán příslušným úřadem. V souvislosti se zaslanými stanovisky dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o ochraně přírody a krajiny, bude přílohou Vyhodnocení také Hodnocení vlivů koncepce na lokality EVL a ptačí oblasti soustavy Natura 2000 dle výše citovaného zákona, jelikož orgány ochrany přírody a krajiny nevyloučily možnost negativního ovlivnění celistvosti a integrity lokalit Natura 2000.

Hodnocení vlivů provádění Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (zpracování Vyhodnocení), bude probíhat ve spolupráci s předkladatelem strategie, čili Ministerstvem životního prostředí ČR a Ministerstvem zemědělství ČR tak, aby mohly být identifikovány ty cíle a opatření, která by kvůli svým potenciálním negativním vlivům mohly ohrozit naplňování koncepce.

S ohledem na zaměření předkládaného strategického dokumentu a současný stav přípravy tohoto dokumentu nelze detailněji lokalizovat možné předpokládané vlivy na životní prostředí. V rámci procedury posuzování bude aplikován princip předcházení případných předpokládaných vlivů pomocí formulace podmínek a limitů k jednotlivým dotčeným opatřením. Významným hlediskem bude důsledný výběr předkládaných projektů a řádná průběžná i závěrečná kontrola při realizaci jednotlivých opatření.

Jelikož dle zákona o vodách je plánování v oblasti vod soustavná koncepční činnost, kterou zajišťuje stát, jeho účelem je vymezit a vzájemně harmonizovat veřejné zájmy:

- ochrany vod jako složky životního prostředí;
- snížení nepříznivých účinků povodní a sucha a
- udržitelného užívání vodních zdrojů, zejména pro účely zásobování pitnou vodou;

a samotné Plány pro zvládání povodňového rizika stanovují cíle pro:

- zabránění vzniku nového rizika a snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku;
- snížení míry povodňového nebezpečí;
- zvýšení připravenosti obyvatel a odolnosti staveb, objektů infrastruktury, hospodářských a jiných aktivit vůči negativním účinkům povodní;

nepředpokládají se z hlediska provádění významnější negativní vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví. Naopak hlavním cílem je současné významné negativní vlivy eliminovat a vyřešit hlavní problémy ohrožení obyvatelstva povodněmi. Nedílnou součástí Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje jsou opatření k dosažení definovaných cílů. Některá opatření by mohla v důsledku jejich provádění ovlivnit životní prostředí a veřejné zdraví. V celé spádové oblasti Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje budou tato opatření hodnocena v rámci procesu posuzování vlivů návrhu Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje na životní prostředí a veřejné zdraví.

E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

1. Výčet možných vlivů koncepce přesahujících hranice České republiky

Na základě § 11 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, je předmětem posuzování vlivů na životní prostředí přesahující hranice České republiky koncepce podle tohoto zákona, pokud dotčené území může zasahovat i mimo území České republiky. Ve fázi oznámení procesu strategického posuzování vlivů Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje, nelze vyloučit vlivy, jež by naplňovaly ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. (závažné negativní vlivy přesahující hranice České republiky).

2. Mapová dokumentace a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení koncepce

Pro fázi oznámení procesu strategického posuzování vlivů Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje na životní prostředí se neuvažuje s doplňujícími mapovými či jinými dokumenty, jež by se mohly týkat oznámení. Mapové a ani jiné dokumentace nejsou přiloženy.

3. Další podstatné informace předkladatele o možných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví

Ve fázi oznámení procesu strategického posuzování vlivů Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Dunaje na životní prostředí nejsou známy další podstatné informace předkladatele o možných vlivech předmětného koncepčního dokumentu na životní prostředí.

4. Stanoviska orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění

V rámci získání stanovisek od dotčených orgánů ochrany přírody a krajiny dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, byly obeslány s žádostí o zaslání písemného stanoviska dotčené odbory výkonu státní správy při Ministerstvu životního prostředí, správy chráněných krajinných oblastí a národních parků a dále krajské úřady a újezdní úřady.

Příloha č. 1 oznámení, poskytuje přehled došlých stanovisek dotčených orgánů ochrany přírody a krajiny dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, zdali lze vyloučit významný vliv koncepce na příznivý stav předmětu ochrany nebo územní celistvost území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Symbolikou „ANO“ zvýrazněnou červenou barvou písma jsou zvýrazněna ta stanoviska, v nichž dotčené orgány ochrany přírody nevyloučily významný vliv předmětné koncepce na soustavu lokalit Natura 2000.

Datum zpracování oznámení koncepce:

19. prosinec 2014

Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail osob, které se podílely na zpracování oznámení koncepce:

Ing. Vladimír Zdražil, Ph.D.
Katedra aplikované ekologie
Fakulta životního prostředí ČZU Praha
náměstí Smiřických 1, 281 63 Kostelec nad Černými lesy
321697500, 224384350
zdrazil@knc.czu.cz

Ing. Zdeněk Keken, Ph.D.
Katedra aplikované ekologie
Fakulta životního prostředí ČZU Praha
náměstí Smiřických 1, 281 63 Kostelec nad Černými lesy
224386207, 224383709
keken@knc.czu.cz

V Praze dne 19. prosince 2014

Podpis oprávněného zástupce předkladatele:

.....
Ing. Josef Nistler

.....
Ing. Miroslav Král, CSc.

Příloha č. 1

Stanoviska orgánů ochrany přírody podle § 45i odst. 1., zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (vyjádření z hlediska možného ovlivnění soustavy lokalit Natura 2000).

V tabulce jsou uvedena stanoviska, které byly zpracovateli SEA posouzení zaslány do 15. prosince 2014.

Orgán ochrany přírody	může ovlivnit (ANO)/ nemůže ovlivnit (NE)
Ministerstvo	
510 Odbor výkonu státní správy II	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
560 Odbor výkonu státní správy VII	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
570 Odbor výkonu státní správy VIII	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
CHKO	
Správa CHKO Beskydy	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa CHKO Bílé Karpaty	Z důvodů neúplnosti koncepce se nevyjádřili
Správa CHKO Blaník	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa CHKO Blanský les	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa CHKO Český les	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa CHKO Jeseníky	ANO
Správa CHKO Litovelské Pomoraví	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa CHKO Moravský kras	ANO
Správa CHKO Orlické hory	NE
Správa CHKO Pálava	ANO
Správa CHKO Poodří	Z důvodů neúplnosti koncepce se nevyjádřili
Správa CHKO Šumava	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa CHKO Třeboňsko	ANO
Správa CHKO Žďárské vrchy	ANO
Krajské úřady	
Krajský úřad Plzeňského kraje	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Krajský úřad Jihočeského kraje	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Krajský úřad Kraje Vysočina	ANO
Krajský úřad Jihomoravského kraje	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Krajský úřad Zlínského kraje	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Krajský úřad Olomouckého kraje	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Krajský úřad Moravskoslezského kraje	Z důvodů neúplnosti koncepce se nevyjádřili
Krajský úřad Pardubického kraje	ANO
Vojenské újezdy	
Újezdní úřad vojenského újezdu Libavá	NE
Újezdní úřad vojenského újezdu Březina	NE
Národní parky	
Správa Národního parku Podyjí	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno
Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava	K 15.12.2014 vyjádření nedoručeno